

การสำรวจปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์
คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี

ปริญญานิพนธ์

ของ

จรัมพร สุวรรณวัฒน์

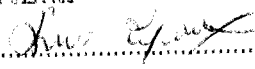
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

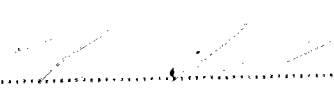
มีนาคม 2542

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

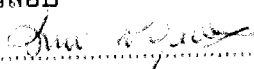
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

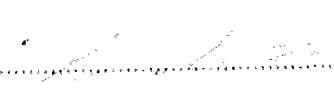
คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร นิตกุลกุล)

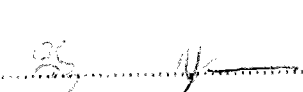
.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์)

คณะกรรมการสอบ

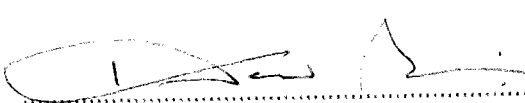
.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร นิตกุลกุล)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา จงษ์อินทร์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ดร.นันทา สุริक्षा)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 12 เดือน ๕ ๓ ๑ ๕ พ.ศ. 2542

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
คำนำ	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ประเภทของปัญหา	9
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทั่วไป	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านเพศ	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านอายุ.....	17
งานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรด้านระดับชั้น	19
งานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรด้านสภาพการสมรสของบิดามารดา	24
งานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรด้านอาชีพของบิดามารดา	27
งานวิจัยเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	28
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	29
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านภูมิสำเนาของบิดามารดา	29
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	31
แหล่งข้อมูล	31
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	31
วิธีสร้างเครื่องมือ และการหาคุณภาพเครื่องมือ	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
5 บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	52
บทย่อ	52
ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	52
สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้	52
วิธีดำเนินการศึกษาครั้งนี้	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	53
การวิเคราะห์ข้อมูล	53
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
อภิปรายผล	54
ข้อเสนอแนะ	59
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	67
ประวัติของผู้วิจัย	88

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวง วิทยาคม โดยจำแนกตามตัวแปรต้น	39
2	ระดับปัญหาของนักเรียนในแต่ละด้าน	41
3	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำแนก ตามตัวแปรด้านเพศ	42
4	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษา จำแนกตามตัวแปรด้านอายุ	42
5	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษา จำแนกตามตัวแปรด้านระดับชั้นของนักเรียน	43
6	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันเป็นรายคู่ ในระดับมัธยมศึกษา	43
7	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษา จำแนกตามตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	44
8	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษา จำแนกตามตัวแปรด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง.....	45
9	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษา ต่างกันเป็นรายคู่ในระดับมัธยมศึกษา	45
10	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษา จำแนกตามตัวแปรด้านอาชีพของผู้ปกครอง	46
11	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพ ต่างกันเป็นรายคู่ในระดับมัธยมศึกษา	46
12	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษา จำแนกตามตัวแปรด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	47
13	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่ในระดับมัธยมศึกษา	48
14	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษา จำแนกตามตัวแปรด้านลักษณะที่อยู่อาศัย	48

ตาราง	หน้า
15 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนที่มีลักษณะที่พหุอาศั ต่างกันเป็นรายคู่ในระดับมัธยมศึกษา	49
16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัช คมศึกษา จำแนกตามตัวแปรด้านภูมิฐานะเดิมของบิดามารดา	50
17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัช คมศึกษา จำแนกตามตัวแปรด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดา	50
18 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนที่มีสถานภาพสมรสของบิดา มารดาต่างกันเป็นรายคู่ในระดับมัธยมศึกษา	51

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบความคิด (Conceptual Framework) ในการศึกษาครั้งนี้	8
---	---

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ปัญหาวัยรุ่นเป็นปัญหาเฉพาะของแต่ละยุคสมัย ยุคหนึ่งสมัยหนึ่งก็จะมีปัญหาแบบหนึ่ง สืบเนื่องจากปัญหาสังคมในแต่ละยุคสมัยนั่นเอง สภาพสังคมในปัจจุบันมีการแข่งขันสูงทั้งในด้านการเรียน และการประกอบอาชีพ มีความยากลำบากในการดำรงชีวิต เด็กวัยรุ่นรับรู้ปัญหาความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ ครอบครัวแตกแยก เรื่องราวข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ ที่แสดงให้เห็นว่าโลกนี้เต็มไปด้วยความรุนแรงสับสน เด็กวัยรุ่นสมัยนี้จึงมีการดำเนินชีวิตอย่างไร้ทิศทาง จากการที่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน หรือการที่ต้องอยู่กับพ่อหรือแม่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเท่านั้น เด็กวัยรุ่นต้องเรียนรู้จากการลองผิดลองถูก เกิดปัญหาการติดยาเสพติด การติดเหล้า ปัญหาทางสังคมได้แก่ ปัญหาการหาเงินเด็ก การใช้แรงงานเด็ก ความบกพร่องทางพฤติกรรมเด็ก การแยกตัวออกจากสังคม และการทำตัวเหลวไหลของเด็ก ปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้เด็กเกี่ยวกับเด็กเพิ่มขึ้นทุกปี สังคมปัจจุบันเป็นสังคมแบบวัตถุนิยม หรือสังคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีมาตรฐานทางศีลธรรมลดลงมีความพึงพอใจเพื่อความป็นอยู่แบบตัวใครตัวมัน แนวทางการอบรมเลี้ยงดูเด็กจึงเปลี่ยนแปลงไป เหตุนี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะสอนให้เด็กวัยรุ่นปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงนี้ โดยมีหลักยึดสำคัญคือ ต้องมีพื้นฐานที่แข็งแรง มีการสะสมความรักความเข้าใจ ควบคู่ไปกับการอบรมสั่งสอนเป็นเวลาแรมปี เพื่อให้เด็กมีจุดมุ่งหมายที่ดีในชีวิต (พรพิมล เจียมนาครินทร์ . 2539 : 222 - 223)

นักเรียนวัยรุ่นที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตระหว่างความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ มีอารมณ์อ่อนไหว เกิดความเครียดทางอารมณ์ได้ง่าย มีความสับสนในค่านิยมต่างๆ บางครั้งต้องการอิสระและอยากเป็นตัวของตัวเอง แต่บางครั้งก็เกิดความไม่มั่นใจ เมื่อต้องแสดงบทบาทของผู้ใหญ่ นักจิตวิทยาพัฒนาการเชื่อว่าวัยรุ่นมีอารมณ์ และพฤติกรรมรุนแรงเพราะมีความเปลี่ยนแปลงอย่างมากในด้านร่างกาย และต่อมต่างๆ เป็นวัยที่เริ่มมีวุฒิภาวะที่สมบูรณ์ทางร่างกาย มีความเป็นอิสระ และมีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น เริ่มสนใจและเกี่ยวข้องกับโลกของงาน และการแสวงหาความหมายของชีวิตวัยรุ่นจึงต้องรีบทำความเข้าใจและรู้จักตนเองเสียใหม่เมื่อเผชิญกับการเรียกร้องของสังคมที่ต้องการให้เขาเตรียมตัว เมื่อทำงานหาเลี้ยงชีพ การตั้งครอบครัว และการเป็นพลเมืองของชาติ (Hurlock . 1959 : 263 ; Hurlock. 1964 : 467 ;Strang . 1958: 648)

ไรซ์ (Rice . 1996 : 13 - 19) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสังคมที่มีต่อเด็กวัยรุ่น และปัญหาในปัจจุบันว่ามี 7 ประการคือ

1.เทคโนโลยีและสารสนเทศทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงรวดเร็วเกินไปทำให้วัยรุ่น

เกิดความสับสนและไม่มั่นใจในตนเอง

2. ปัญหาสังคมเมืองมีมากกว่าสังคมชนบท ทั้งนี้เพราะ ผู้คนอพยพจากชนบทเข้าสู่เมืองเพื่อประกอบอาชีพความเป็นอยู่ของวัยรุ่นจึงอยู่ในวงแคบๆของครอบครัวต่างคนต่างอยู่

3. เงินเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งทำให้เกิดลัทธิวัตถุนิยม และมีปัญหาด้านความยากจน เกิดความฟุ้งเฟ้อ สรุ่ยสุร่าย

4. สื่อสารมวลชน และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ทั้งแง่ลบและแง่บวก มีผลต่อพฤติกรรม ของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก

5. ความเครียดทางอารมณ์และสังคมสูงขึ้น เช่น ความรุนแรงทางสังคมที่สามารถเห็นจากเหตุการณ์ในสังคมโลก มีผลทำให้เกิดความเครียด

6. ครอบครัวที่มีปัญหาทำให้เกิดภาวะต่างๆในครอบครัว เช่น การหย่าร้าง ครอบครัวแตกแยก ทำให้วัยรุ่นมีปัญหาตามไปด้วย

7. ความเครียดที่เกิดจากเหตุการณ์ในชีวิต เช่น สอบตก ยาเสพติด ภาวะการตกงาน ผิดหวังจากเพื่อน เพศตรงข้าม ตั้งครรภ์ เป็นปัญหาที่มีผลต่อวัยรุ่นทั้งหลาย

โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคมเป็นโรงเรียนประจำอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่บนถนนพหลโยธิน เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน เป็นนักเรียนที่อยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้นและตอนกลางประชากรในชุมชนเดิมประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา การทำสวน และปัจจุบันประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม โรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้นมากในเขตจังหวัดปทุมธานี และเขตอำเภอคลองหลวง มีอาคารพาณิชย์ และมีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่มากมายตามแนวถนนพหลโยธิน ผู้ปกครองนักเรียนเป็นคนในท้องถิ่น และย้ายมาจากทุกภาคของประเทศ (แผนงานโรงเรียน. 2540) การศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่เรียนไม่สูงมาก การที่ต้องทำงานล่วงเวลาเพื่อให้ได้ค่าตอบแทนสูงขึ้นทำให้ไม่มีเวลาในการอยู่กับครอบครัวเด็กส่วนใหญ่จะปรึกษาปัญหาตนเองแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยตนเอง รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่พักแออัด ไม่มีสถานที่พักผ่อนและออกกำลังกาย การมั่วสุมในการเสพยาเสพติดจึงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น (สถิติการตรวจปัสสาวะของฝ่ายปกครองของโรงเรียน) สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหากับเยาวชนและนักเรียนได้เป็นอย่างมาก ในภาวะปัจจุบันเมื่อเศรษฐกิจของประเทศเข้าสู่ภาวะวิกฤติ มีผลทำให้ผู้ปกครองของนักเรียนหลายคนที่ต้องออกจากงาน ไม่สามารถหางานทำได้ มีผลต่อการดำรงชีวิตของครอบครัว เมื่อปัญหาเศรษฐกิจเกิดขึ้นในครอบครัว ก็ส่งผลโดยตรงต่อนักเรียนในโรงเรียน เช่น ขาดเรียน ไม่มีอุปกรณ์การเรียน เป็นต้น

ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี จำนวน 592 คน โดยให้นักเรียนตอบ

คำถามปลายเปิด ซึ่งใช้คำถามว่า นักเรียนมีปัญหาอะไรบ้าง ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนมีปัญหาครอบครัว 205 คนคิดเป็นร้อยละ 34.62 มีปัญหาการเรียน 243 คนคิดเป็นร้อยละ 41.05 มีปัญหส่วนตัว 144 คนคิดเป็นร้อยละ 24.33 กล่าวถึงปัญหาต่างๆในสามด้าน คือ ปัญหาครอบครัว ได้แก่ การทะเลาะเบาะแว้งในครอบครัว ขาดความอบอุ่น ครอบครัวแตกแยก ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ ปัญหาการเรียน ได้แก่ ผลการเรียนต่ำ เรียนไม่เข้าใจ เรียนไม่ทัน และปัญหส่วนตัว ได้แก่ ปัญหาการปรับตัวกับเพื่อน ปัญหาสุขภาพ

นอกจากการสำรวจปัญหาตัวกล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์อาจารย์ฝ่ายแนะแนวจำนวน 3คน อาจารย์ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 20 คน และอาจารย์ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 18 คน ผลจากการสัมภาษณ์ในครั้งนี้พบว่า นักเรียนมีปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ชอบฝ่าฝืนระเบียบวินัย ขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อครูและเพื่อน ไม่มีเหตุผล ชอบวิวาทวิวาทณ์ หาเหตุทะเลาะวิวาท มีพฤติกรรมไม่สมกับวัย เสพสารเสพติด

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสำรวจปัญหาของนักเรียนโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อที่จะทราบถึงรายละเอียดของการมีปัญหานักเรียน ผลของการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ทำให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับนักเรียน อาทิ ผู้บริหารโรงเรียน คณะครู ผู้ปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนจะได้ให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและโรงเรียนเป็นอย่างดี

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของปัญหาตามตัวแปรด้าน เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัย ภูมิสำเนาเดิมของบิดามารดา และสถานภาพสมรสของบิดามารดา กับปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาตามตัวแปรด้าน เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัย ภูมิสำเนาเดิมของบิดามารดา และสถานภาพสมรสของบิดามารดาของนักเรียนมัธยมศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับบิดามารดา ผู้ปกครอง อาจารย์ผู้สอน อาจารย์แนะแนว ผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้ทราบข้อมูล

เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาได้ตรงกับสภาพปัญหาที่แท้จริงและพัฒนาการเรียนต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 3,005 คน นักเรียนชาย 1,136 คน และนักเรียนหญิง 2,869 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1 ข้อมูลส่วนตัวนักเรียน ได้แก่

เพศ

อายุ

ระดับชั้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ข้อมูลด้านครอบครัว จำแนกเป็น

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ลักษณะของที่พักอาศัย

ภูมิลำเนาเดิมของบิดามารดา

สถานภาพสมรสของบิดามารดา

ตัวแปรตาม ได้แก่

- ปัญหาของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาของนักเรียน หมายถึง การที่นักเรียนประสบกับความยุ่งยากและอุปสรรคต่างๆในการดำเนินชีวิต มีผลทำให้รู้สึกคับข้องใจ และมีความขัดแย้งในการดำเนินชีวิตให้ประสบผลสำเร็จ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งปัญหาออกเป็น 9 ด้าน คือ

1.1 ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย หมายถึงการรับรู้เกี่ยวกับ การแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับการดูแลรักษาอวัยวะต่างๆของร่างกาย ให้ปกติ แข็งแรง และยอมรับพัฒนาการทางร่างกายของตนเอง

1.2 ด้านโรงเรียน หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับการแสดงออกของนักเรียน

ถึงสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน ทักษะคติ ความรู้สึกเกี่ยวกับโรงเรียนของนักเรียน

1.3 ด้านบ้านและครอบครัว หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมในครอบครัว สมาชิกมีความสัมพันธ์สามัคคี เอาใจใส่ และคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1.4 ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่ และภาระงาน หมายถึงการรับรู้เกี่ยวกับการแสดงออกของนักเรียน เกี่ยวกับการใช้จ่ายใช้สอยเงิน สภาพความเป็นอยู่ของตนเอง

1.5 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม หมายถึงการรับรู้เกี่ยวกับการแสดงออกถึงด้านการทำงาน หรือการสังสรรค์กับเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ การติดต่อประสานงาน เข้าร่วมกิจกรรมที่สัมพันธ์กับบุคคลทั่วไป ตลอดจนทัศนคติต่อผู้อื่น

1.6 ด้านกิจกรรมทางสังคม และนันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่ทำในเวลาว่างด้วยความสมัครใจ ไม่มีใครบังคับ ไม่ยึดเป็นอาชีพ และได้รับความพึงพอใจและเพลิดเพลินใจจากกิจกรรมนั้น

1.7 ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ และส่วนตัว หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับการแสดงออกของนักเรียนด้านความกดดันทางอารมณ์ ความวิตกกังวลใจ ความสุข ความเครียด ความเบื่อหน่าย ความขุ่นเคืองใจ

1.8 ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา หมายถึงการรับรู้เกี่ยวกับ การแสดงออกของนักเรียน เกี่ยวกับความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน และประกอบอาชีพที่เหมาะสม

1.9 ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนด้านความเชื่อ ในคำสอนของศาสนา และการประพฤติปฏิบัติตนตามคำสอนของศาสนา

2. เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

3. อายุ หมายถึงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ช่วงอายุ ตามระยะการพัฒนาการของนักเรียนคือ

3.1 อายุตั้งแต่ 12 ปี ถึง 14 ปีบริบูรณ์ เป็นช่วงของวัยรุ่นตอนต้น

3.2 อายุตั้งแต่ 14 ปี ถึง 17 ปีบริบูรณ์ เป็นช่วงของวัยรุ่นตอนกลาง

3.3 อายุตั้งแต่ 17 ปี ถึง 21 ปีบริบูรณ์ เป็นช่วงของวัยรุ่นตอนปลาย

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนซึ่งวัดได้จากระดับผลการเรียนเฉลี่ยทุกรายวิชาของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ระดับผลการเรียนต่ำกว่า 2.00

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง ระดับผลการเรียนตั้งแต่ 2.00 - 2.50

4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ระดับผลเรียนที่สูงกว่า 2.50

5. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักเรียน
เรียนจบการศึกษา ได้แก่

- 5.1 ประถมศึกษาตอนต้น
- 5.2 ประถมศึกษาตอนปลาย
- 5.3 มัธยมศึกษาตอนต้น
- 5.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย
- 5.5 ปว.ช.
- 5.6 ปว.ส.
- 5.7 ปริญญาตรี
- 5.8 สูงกว่าปริญญาตรี

6. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ประเภทของงานที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองของ
นักเรียนประกอบอยู่ ซึ่งนำรายได้มาเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวของนักเรียน โดยแบ่งเป็น
6 ประเภท ดังนี้

- 6.1 รับราชการ
- 6.2 รับจ้าง
- 6.3 ค้าขาย
- 6.4 พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 6.5 พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม
- 6.6 เกษตรกรรม

7. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดาต่อเดือน หรือ
รายได้ของผู้ปกครองที่อุปการะนักเรียน โดยให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองระบุว่าจำนวน
รายได้ต่อเดือน แล้วผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาแบ่งระดับสภาพตามความเป็นจริง

8. ลักษณะที่พักอาศัย ได้แก่

- 8.1 บ้านเช่า
- 8.2 บ้านตนเอง
- 8.3 บ้านพักข้าราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ
- 8.4 บ้านพักพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม
- 8.5 แฟลต หรือห้องชุด

9. ภูมิสำเนาเดิมของบิดามารดา แบ่งเป็น 4 ภาค ได้แก่

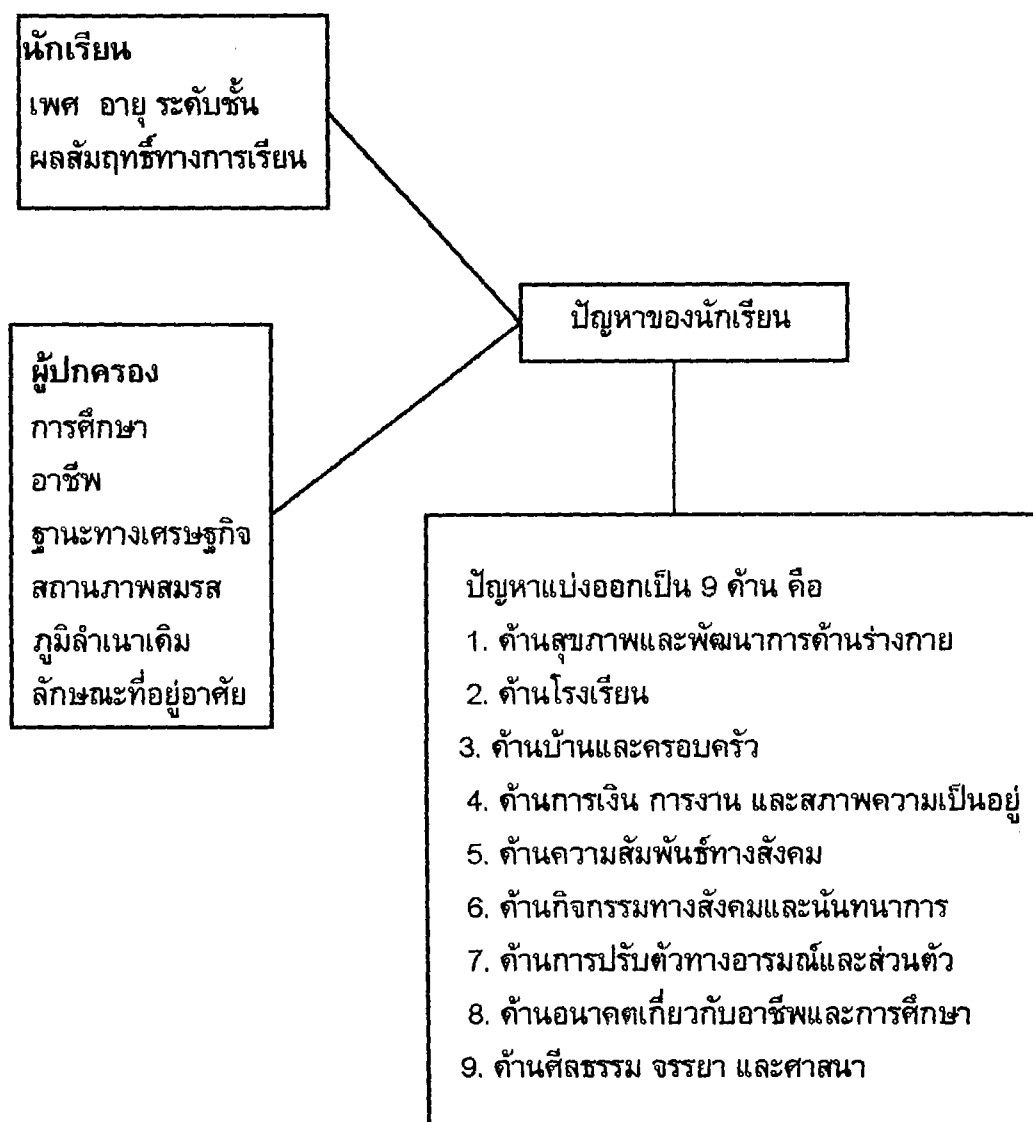
- 9.1 ภาคกลาง
- 9.2 ภาคใต้
- 9.3 ภาคเหนือ
- 9.4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

10. สถานภาพสมรสของบิดามารดา หมายถึง ลักษณะการครองชีวิตสมรสของบิดามารดา จำแนกออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

- 10.1 บิดามารดาอยู่ด้วยกัน
- 10.2 บิดามารดาแยกกันอยู่
- 10.3 บิดามารดาหย่าร้างกัน
- 10.4 บิดาถึงแก่กรรม
- 10.5 มารดาถึงแก่กรรม
- 10.6 บิดามารดาถึงแก่กรรม

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีปัญหาแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
3. นักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
5. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาต่างกันต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
7. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
8. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
9. นักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีภูมิสำเนาเดิมต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
10. นักเรียนที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน

ภาพประกอบ1 กรอบความคิด (Conceptual framework) ในการศึกษาค้นคว้า

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอในหัวข้อต่อไปนี้

1. ประเภทของปัญหา
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทั่วไป
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้นเพศ
4. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้นอายุ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้นระดับชั้น
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้นสถานภาพสมรสของบิดามารดา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้นอาชีพของบิดามารดา
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้นฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้นระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้นภูมิลำเนาเดิมของบิดามารดา

ประเภทของปัญหา

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539 : 222 -294) ได้กล่าวถึงปัญหายัยรุ่นไว้ ดังนี้

1.ปัญหาทางด้านการพัฒนาการ แบ่งเป็น

1.1 ปัญหาที่เกิดจากพัฒนาการทางร่างกาย พัฒนาการทางร่างกายเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง และจะทำให้เด็กเกิดปัญหา คือ การเจริญเติบโตทางร่างกายที่รวดเร็วมากทำให้วัยรุ่นมีความกังวลใจ ไม่มีความมั่นใจในตนเอง ลักษณะการบ่งเบี่ยงเบนที่แสดงออกให้เห็นทำให้เด็กไม่สบายใจ วิตกกังวล ปัญหาด้านนารีเวช ปัญหาการขยายตัวของต่อมเหงื่อและไขมันทำให้เกิดปัญหาเรื่องสิวและกลิ่นตัว ปัญหาด้านความต้องการความสวยงาม

1.2 ปัญหาที่เกิดจากพัฒนาการทางสติปัญญา ทำให้เกิดปัญหา คือ ปัญหาด้านความแตกต่างทางสติปัญญา ทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียนการสอน นักเรียนมีปัญหาเรื่องการปรับตัว เด็กที่เรียนเก่งมักเบื่อบทเรียนที่ง่ายและซ้ำซาก เป็นต้น

1.3 ปัญหาที่เกิดจากพัฒนาการทางอารมณ์ ปัญหาทางอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นเกิดเนื่องจากลักษณะทางอารมณ์ตามช่วงวัยคือ อารมณ์อ่อนไหวง่าย รักง่าย โกรธง่าย หวั่นไหวตามสิ่งแวดล้อม คล้อยตามเพื่อนง่าย มีอารมณ์รุนแรง ขาดความยับยั้งชั่งใจ เจ้าคิด เจ้าแค้น อารมณ์ไม่คงที่ การแสดงออกทางอารมณ์ไม่คงเส้นคงวา แปรปรวนง่าย อารมณ์ค้าง

เมื่อได้รับการกระทบกระเทือนใจแล้วไม่สามารถแสดงออกได้ต้องเก็บความรู้สึกไว้ในใจ จะพยายามหาทางระบายออกอย่างอื่น ซึ่งบางครั้งเป็นการสร้างปัญหาให้ครอบครัว โดยปกติ ปัญหาทางอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นจะเป็นในลักษณะดังนี้ คือ อารมณ์เครียด ความขัดแย้งในใจ ความกดดัน ความทุกข์และความวิตกกังวล ความโกรธ อารมณ์พิศวาส อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับความโลดโผนและความเร็ว อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

1.4 ปัญหาที่เกิดจากพัฒนาการทางสังคม การอบรมให้เด็กเรียนรู้ระเบียบของสังคมมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กพัฒนาพฤติกรรมไปตามความต้องการของสังคม ดังนั้นปัญหาทางด้านสังคมของเด็กก็คือปัญหาด้านการปรับตัวนั่นเองซึ่งการปรับตัวของเด็กวัยรุ่นสามารถแยกเป็น ปัญหาการปรับตัวกับบุคคลภายในบ้าน และ ปัญหาการปรับตัวภายในโรงเรียน

2. ปัญหาทางด้านพฤติกรรมไร้ระเบียบ

พฤติกรรมไร้ระเบียบ หรือบางครั้งเรียกง่าย ๆ ว่า เด็กเกเร มีผลมาจากที่เด็กถูกบั่นทอนความรู้สึกผูกพันต่อพ่อแม่ในวัยเด็ก และปัญหาการกระทำผิดของวัยรุ่นมักเริ่มจากปัญหาพฤติกรรมไร้ระเบียบ วัยรุ่นเกเรสามารถแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ เกเรแบบชั่วคราว และ เกเรแบบถาวร

3. ปัญหาการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่ม

ปัญหาการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่ม หรือเรียกว่าการยกพวกตีกัน เป็นปัญหาใหญ่ของสังคมไทยที่มีการหวั่นเกรงกันว่าวิวัฒนาการของสังคมและเทคโนโลยีสมัยใหม่อาจทำให้รูปแบบการทะเลาะวิวาททวีความรุนแรงยิ่งขึ้น

4. ปัญหาการลักขโมยและปัญหาการหนีเรียน

ปัญหานี้มีให้เห็นอยู่ประจำ และได้รับการวิเคราะห์ว่ามาจากปัญหาใหญ่ 2 ข้อ คือ สาเหตุจากปัญหาครอบครัว และสาเหตุจากการที่เด็กมีปัญหาในโรงเรียน

5. ปัญหาการแต่งกายผิดระเบียบ

ปัญหานี้จะพบเห็นเป็นประจำในโรงเรียนต่างๆในระดับมัธยมศึกษา เด็กวัยรุ่นบางกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับระเบียบการแต่งกายของโรงเรียนจะพยายามฝ่าฝืนกฎด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับทรงผม ปัญหาเกี่ยวกับความสั้นยาวของกระโปรง หรือกางเกง

6. ปัญหาทางเพศ

การเจริญเติบโตจากวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่นเป็นระยะของการพัฒนาทางเพศที่สำคัญ คือ มีความพร้อมในการมีเพศสัมพันธ์ มีลักษณะที่บ่งชี้ถึงความเป็นเพศชายและเพศหญิง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นสัญญาณของความพร้อมทางวุฒิภาวะทางเพศ ความกังวลเรื่องเพศจะมีมากขึ้น ปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นในวัยรุ่นได้แก่ ปัญหาการรักร่วมเพศ ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาโรคเอดส์

7. ปัญหาวัยรุ่นกับยาเสพติด

เนื่องจากธรรมชาติของวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง มีความ

เชื่อมั่นในตนเอง มีความต้องการในสิ่งต่างๆอย่างรุนแรง ประกอบกับมีปัญหาในเรื่องต่างๆ ทำให้เด็กวัยรุ่นหันไปหายาเสพติด

สำหรับการศึกษาปัญหาทั่วไปนั้น มูนีย์ และกอร์ดอน (พาสนา ผโลศิลป์ . 2535: 52 - 53 ; อ้างอิงมาจาก Mooney and Gordon. 1980: 9) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบ ปัญหาทั้งหมด 6 แบบด้วยกันคือ

1. แบบที่ใช้กับผู้ใหญ่ หรือแบบเอ (The Adult Form : A)
2. แบบที่ใช้กับนักศึกษา หรือแบบซี (The College Form : C)
3. แบบที่ใช้กับนักเรียนมัธยมปลาย หรือแบบเอช (The High School : H)
4. แบบที่ใช้กับนักเรียนมัธยมต้น หรือแบบเจ (The Junior High School : J)
5. แบบที่ใช้กับนักเรียนพยาบาล (For School of Nursing)
6. แบบสำหรับเยาวชนในชนบท (For Rural Youth)

ซึ่ง 4 แบบแรกปรับปรุงในค.ศ. 1950 โดยสมาคมจิตวิทยา ส่วน 2 แบบหลังนั้นปรับปรุงโดยแผนกวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยโอไฮโอ ในปีเดียวกัน

สำหรับแบบสำรวจปัญหาชุดเจ (Junior High School Forms : J) เป็นแบบสำรวจ ปัญหาทั้งหมด 7 ด้านดังนี้

1. ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (Health and Psysical Development : HPI)
2. ด้านโรงเรียน (School : S)
3. ด้านบ้านและครอบครัว (Home and Family : HF)
4. ด้านการเงิน การงาน และอนาคต (Money, Work , the Future : MWF)
5. ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนทั้งชายและหญิง (Boy and Girl Relationnal : BG)
6. ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยทั่วไป (Relation to People in General : PG)
7. ด้านความกังวลเกี่ยวกับตนเอง (Self - centered Concern : SC)

แบบสำรวจชุดเอช (High School Form : H) เป็นแบบสำรวจปัญหาทั้งหมด 11 ด้าน คือ

1. ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (Helath and Physical Development : HPD)
2. ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่ และการงาน (Finances , Living Condition and Employment: HLE)
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ(Social and Recreational Activities : SRA)
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Social - Psychological Reaction : SPR)
- 5.ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ และส่วนตัว (Personal - Psychological Relations : PPR)

6. ด้านการปรับตัวทางเพศ (Courtship ,Sex and Marriage :CSM)
7. ด้านบ้านและครอบครัว (House and Family : HF)
8. ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา (Morals and Religion : MR)
9. ด้านการปรับตัวทางการเรียนในโรงเรียน (Adjustment to College Work :

ACN)

10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพ และการศึกษา (The Future Vocational and Educational : FVE)
11. ด้านหลักสูตรและการสอน (Curriculum and Teaching Procedure : CTP)

จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของแบบสำรวจปัญหามุนนีมีดังนี้

1. สามารถสำรวจปัญหาของนักเรียนได้พร้อมๆกันเป็นกลุ่มใหญ่ และยังทำความเข้าใจเป็นรายบุคคลได้ด้วย สามารถแยกพิจารณาความต้องการความจำเป็นในการให้คำปรึกษาหรือแนะแนวเป็นการส่วนตัวนอกจากนี้ยังทำให้เข้าใจถึงปัญหาพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการของกลุ่มเพื่อนำไปพัฒนาหรือแก้ไขได้ตรงกับความต้องการของกลุ่ม เพื่อนำไปพัฒนาหรือแก้ไขได้ตรงกับความต้องการของกลุ่ม เพื่อนำไปพัฒนาหรือแก้ไขตรงกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ปรับปรุงหลักสูตร จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการพัฒนาความรู้ความสามารถหรือจัดกิจกรรมแนะแนวต่างๆ

2. ช่วยดำเนินสนทนากันในชั่วโมงโฮมรูม (Home Room) กระตุ้นให้นักเรียนวิเคราะห์ปัญหาของตนเองอย่างรวดเร็วสามารถกำหนดกิจกรรมกลุ่มให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคนและจากทั้งกลุ่มได้

3. ช่วยให้ครูเข้าใจการเรียนการสอนในชั้นเรียนมากขึ้น สามารถเข้าใจผู้เรียนแต่ละคน และทั้งกลุ่มว่ามีปัญหาและความต้องการอย่างไร อันเป็นประโยชน์ในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างครูและนักเรียน และยังมีข้อมูลพื้นฐานสำหรับนักเรียนผู้ซึ่ง มีลักษณะเก็บตัวและเข้าถึงยาก

4. มีประโยชน์ในการศึกษาวิจัยปัญหาที่นักเรียนแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างของปัญหา สามารถจำแนกการศึกษาตามอายุ เพศ ภูมิหลังทางสังคมความสามารถในการเรียน ความสนใจ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า หากนักเรียนรู้ปัญหาของตนเองและยอมรับกับปัญหาที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งรู้วิธีการที่จะปรับตนเองให้อยู่ในสังคมและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้แล้วนั้นนักเรียนก็จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสมและดำเนินชีวิตในแต่ละวันได้อย่างเป็นสุข

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทั่วไป

แซนเดอร์สัน (Sanderson. 1954 : 290) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อจำแนกปัญหา และจัดอันดับปัญหาที่ผู้ให้คำปรึกษาในรัฐแคลิฟอร์เนียพบมาก และได้เปิดเผยผลการศึกษาวิจัยโดยการจัดอันดับของปัญหาที่นักเรียนวัยรุ่นพบมากน้อยตามลำดับดังนี้

อันดับที่ 1 ปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน

อันดับที่ 2 ปัญหาด้านการศึกษาต่อ

อันดับที่ 3 ปัญหาด้านการประกอบอาชีพ

อันดับที่ 4 ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมทางครอบครัว

อันดับที่ 5 ปัญหาด้านการเงินและการทำงาน

อันดับที่ 6 ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอนของครู

เปอร์ซิวัล (Percival . 1956 : 506 - 518) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับวิธีการดำเนินชีวิตและความสนใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมัธยมคูซา รัฐโอคลาโฮมา จำนวนนักเรียนชาย 373 คน หญิง 439 คน กับนักเรียนระดับเดียวกันในโรงเรียนมัธยมโกลเวอร์คลีฟแลนด์ ในรัฐนิวยอร์ก จำนวนนักเรียนชาย 411 คน หญิง 218 คน ปัญหาที่ทำการศึกษาเปรียบเทียบทั้งหมด 15 หมวด ได้แก่ สุขภาพ การปรับตัวทางเพศ ความปลอดภัย การเงิน สุขภาพจิต นิสัยในการเรียน สันทนาการ คุณสมบัติส่วนตัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว กิจกรรมยามว่าง ความมีเสน่ห์ในตัวเอง แผนการทำงานในแต่ละวัน ความสนใจในหน้าที่พลเมือง ทัศนคติ และความรับผิดชอบ การเข้ากับบุคคลอื่นและปรัชญาชีวิต ผลจากการศึกษาเปรียบเทียบในครั้งนี้ สรุปได้ว่า นักเรียนประสบปัญหาดังต่อไปนี้ในระดับสูงคือ ปัญหาการเงิน สุขภาพ ความมีเสน่ห์ในตัวเอง ส่วนปัญหาที่นักเรียนเห็นว่ามีความน้อยคือ การปรับตัวทางเพศ แผนการทำงานแต่ละวัน ความสนใจในหน้าที่พลเมือง ทัศนคติและความรับผิดชอบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านเพศ

งานวิจัยในต่างประเทศ

แมงกัสและวูดเวอร์ต (Oberteuffer .1954 : 292 ; citing Mangus and Woodward. 1949:154) ศึกษาเรื่องธรรมชาติของจิตใจและภาวะทางอารมณ์ของเด็กจำนวน 805 คน โดยใช้ California Mental Health Analysis การศึกษาในครั้งนี้พบว่า เด็กชายมีความแตกต่างจากเด็กหญิงในด้านความคงที่ของอารมณ์

คาเพลน (Kaplan . 1959 : 293) ได้กล่าวว่า เด็กหญิงมีปัญหาความคับข้องใจและการปรับตัวมากกว่าเด็กชายเนื่องจากเด็กหญิงได้รับการปกป้องมากมีอิสระน้อยกว่า ต้องการทำตามความต้องการของพ่อแม่อย่างใกล้ชิด และนอกจากนี้ยังมีความขัดแย้งอยู่ภายในมาก ซ้ำอายุ จะเก็บกตความวิตกกังวลและความก้าวร้าวไว้ จึงทำให้เกิดความคับข้องใจได้ ส่วนเด็กชายนั้นมีอิสระในการที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ หรือการแสดงออกทางอารมณ์มากกว่า และแสดงความก้าวร้าวออกมาได้มากได้รับคำสอน คำแนะนำ และการรู้จากผู้ใหญ่บ่อยกว่า จึงจะเห็นได้ว่ามีข้อมูลของคนไข้ที่รักษาในโรงพยาบาลจิตเวชมีผู้หญิงเข้ารับการรักษามากกว่าผู้ชาย ทั้งนี้เพราะปัญหาต่างๆของผู้หญิงที่ถูกเก็บกตไว้จะเพิ่มความกังวลขึ้น จนแสดงออกมาในด้านการปรับตัวไม่ได้

ฟาร์เรด (นิภา พงศ์วิรัตน์ . 2520 : 11 ; อ้างอิงมาจาก Farrag . 1960 : 1137) ได้ทำการเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักเรียนอเมริกัน กับนักเรียนอียิปต์ที่ศึกษาในระดับเกรด 10,11 และ 12 โดยใช้แบบสอบถามภาษาอังกฤษ และได้แปลแบบสอบถามชุดเดียวกันเป็นภาษาอาหรับสำหรับนักเรียนอียิปต์ ผลของการศึกษาพบว่า นักเรียนอเมริกันมีปัญหาน้อยกว่านักเรียนอียิปต์ และนักเรียนหญิงอียิปต์มีปัญหามากกว่านักเรียนชายอียิปต์ในชั้นปีเดียวกัน

โรบินเฟลด์ (Rebinfeld . 1960 : 1104) ได้ประเมินการให้คำปรึกษาส่วนตัว ปัญหาสังคมและปัญหาการเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในเมืองเนวาด มลรัฐนิวเจอร์ซีย์ โดยออกแบบสอบถามนักเรียนที่ออกกลางคันจำนวน 115 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ต้องการออกจากโรงเรียนกลางคันและยังไม่มียานทำงานนั้นเป็นกลุ่มที่มีปัญหามากที่สุดและนักเรียนชายต้องการความช่วยเหลือจากฝ่ายแนะแนวมากกว่านักเรียนหญิง

ฮามาเช็ค และ โมรี (Hamacheck and Mori . 1964 : 158 - 162) ได้สำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียนฝึกหัดครูชายและหญิงของมหาวิทยาลัยมิชิแกนจำนวน 246 คน เป็นนักเรียนฝึกหัดครูหญิงสาขาการประถมศึกษาจำนวน 77 คน สาขาการมัธยมศึกษาจำนวน 70 คน และนักเรียนฝึกหัดครูชาย 99 คน ผลปรากฏว่านักเรียนฝึกหัดครูชายมีปัญหาด้านความเข้าใจตนเองและผู้อื่นสูงกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนหญิงนั้นสาขาการประถมศึกษาและสาขามัธยมศึกษามีปัญหาด้านการผูกมิตรกับผู้อื่นและต้องการความช่วยเหลือมากกว่านักเรียนชาย

แคคคาร์ (Kakkar . 1968 : 706) ได้ศึกษาการปรับตัวการยอมรับตนเองระหว่างเด็กหญิงกับเด็กชาย พบว่า เด็กหญิงมีปัญหาการปรับตัวและการยอมรับตนเองดีกว่าเด็กชาย

คอนเกอร์ (Conger . 1973 : 468 - 469) ได้ศึกษาพบว่าเด็กหญิงมักจะกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางกายมากกว่าเด็กชาย เพราะเด็กหญิงส่วนใหญ่ต้องการการยกย่องและการยอมรับในเรื่องรูปร่างมากกว่าความต้องการความสำเร็จซึ่งต่างจากเด็กชายที่ต้องการการยอมรับหรือยกย่องในเรื่องความสำเร็จมากกว่าอย่างอื่น

ปอร์เทียส (Porteous . 1985 : 465 - 478) ได้สำรวจปัญหาในวัยรุ่นเปรียบเทียบวัยรุ่นในอังกฤษและวัยรุ่นในไอร์แลนด์พบว่าเด็กชายมีวุฒิภาวะน้อยกว่าเด็กหญิงในประสบการณ์ที่เป็นปัญหาเดียวกันและมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับความเป็นตัวของตัวเอง ความคิดของตัวเอง มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เด็กหญิงมีความกังวลเกี่ยวกับบุคลิกภาพและอารมณ์ ทั้งสองเพศมีความกังวลเกี่ยวกับความไม่เป็นอิสระ และรู้สึกไม่เป็นตัวของตัวเองเมื่อเทียบกับอายุ วัยรุ่นในอังกฤษมีปัญหาด้านวุฒิภาวะน้อยกว่าวัยรุ่นในไอร์แลนด์ แต่มีความวิตกกังวลเหมือนกัน วัฒนธรรมที่ต่างกันเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงประสบการณ์ที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นแตกต่างกัน

งานวิจัยในประเทศ

ปราชญ์ปิ่น กัณเณตร (2515 : 186 - 187) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมตอบสนองระหว่างบุคคล ความเกรงใจ และการปรับตัวของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 กลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด จำนวน 200 คน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างในต่างจังหวัดที่เป็นชายปรับตัวได้ดีกว่าหญิง

สมคิด บุญเรือง (2516 : 41 -42) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ในจังหวัดชลบุรี พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิสิทธิ์ วงษา (2517 : 57) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกับผิดชอบ การปรับตัว และลักษณะความเป็นผู้นำของนักเรียนชั้น ป.4 และ ม.ศ. 3 ในเทศบาลเมืองตาก พบว่า การปรับตัวของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน

พวงสร้อย วรกุล (2522 : 81) ได้เปรียบเทียบปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชายและนักเรียนมีสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวกับเพื่อน และด้านการปรับตัวกับ

สภาพภายในครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติส่วนในด้านการปรับตัวกับบรรยากาศด้านการเรียนการสอน และในด้านการปรับตัวกับครูไม่แตกต่างกัน

จิระ จีงเจริญศิลป์ (2523 : 42 - 52) ได้ศึกษาค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย อายุ 15 -19 ปี จำนวน 226 คน พบว่า เด็กวัยรุ่นชายรู้สึกเสรีในการปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิง เด็กวัยรุ่นที่ปรับตัวได้ไม่รู้สึกเสรีในการปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ปรับตัวได้ดี

กุลวรรณ วิทยาวังศรีจุ (2526 : 57 -58) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว กับการปรับตัวของนักเรียนชั้น ม.ศ. 1 - ม.ศ. 5 สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า วัยรุ่นหญิงมีสัมพันธภาพในครอบครัวสูงกว่าวัยรุ่นชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

เปรมสุรีย์ เชื้อมทอง (2526 : 58) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสุขภาพจิตของเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์กับวัยรุ่นในโรงเรียน พบว่า เด็กวัยรุ่นชายในโรงเรียนมีสุขภาพจิตดีกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านไม่ชอบติดต่อกับคนอื่น ซึมเศร้า วิตกกังวล และกลัวโดยไม่มีเหตุผล และดีกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านหวาดระแวง สำหรับด้านย่ำคิดย่ำทำ ก้าวร้าว และโรคจิตนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ถนอมศรี อินทนนท์ (2530 : 82) ได้ศึกษาสุขภาพจิตและพฤติกรรมกล้าแสดงออกของวัยรุ่นที่อยู่ในสภาพแวดล้อมต่างกัน ได้แก่วัยรุ่นในโรงเรียน ในสถานสงเคราะห์ และในวัดสระแก้วพบว่าวัยรุ่นหญิงมีสุขภาพจิตดีกว่าวัยรุ่นชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิลวรรณ ศิริอังกุล (2535 : 110) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของนักเรียนในชุมชนแออัดเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พบว่า สุขภาพจิตของนักเรียนชายและหญิงไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าสุขภาพจิตด้านการปรับตัวทางอารมณ์ และความสามารถในการดำเนินชีวิตของนักเรียนชายและหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีการปรับตัวทางอารมณ์ดีกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนหญิงมีความรับผิดชอบควบคุมอารมณ์การแสดงออกของตนเอง และมีความอดทนมากกว่านักเรียนชาย

ภุชงค์ เลหาศิริวงศ์ (2535 : 93) ได้เปรียบเทียบสภาพปัญหาด้วยการปรับตัวและ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ศึกษาในระบบโรงเรียนและกึ่งระบบโรงเรียนเขตการศึกษา 11 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีสภาพปัญหาในการปรับตัวด้านการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการปรับตัวกับครูและเพื่อนทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน

พาสนา ผโลศิลป์ (2535 : 102) ได้สำรวจปัญหาการปรับตัวในวัยรุ่นกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นตอนต้นเพศชายมีปัญหการปรับตัวมากที่สุด 4 อันดับแรก และเกินกว่าร้อยละ 70 ของกลุ่มตัวอย่าง โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านโรงเรียน ความสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านการเงิน การงานและอนาคต และอันดับที่ 4 ด้านความกังวลเกี่ยวกับตนเอง ส่วนด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านบ้านและครอบครัว ส่วนวัยรุ่นตอนต้นกลุ่มตัวอย่าง โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือด้านโรงเรียน ด้านการเงิน การงานและอนาคต ด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับตนเอง และอันดับที่ 4 ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยทั่วไป ส่วนด้านที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย

จากเอกสารงานวิจัยพอสรุปได้ว่านักเรียนชายและหญิงมีปัญหาแตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดของด้านต่างๆต่างกัน และยังมีงานวิจัยบางฉบับรายงานว่านักเรียนชายปรับตัวได้ดีกว่านักเรียนหญิง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหานักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนธรรมชาติศาสตร์คลองหลวงวิทยาคมว่าแตกต่างกันหรือไม่

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรด้านอายุ

เด็กวัยรุ่นมักจะเป็นเด็กที่อยู่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่จะเห็นว่าวัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ เป็นวัยแห่งการปรับตัว เป็นวัยแห่งปัญหา เป็นวัยที่มีความเครียดทางอารมณ์ มีอารมณ์วู่วาม ตัดสินใจรวดเร็ว ผู้ใหญ่ควรรู้จักที่จะยอมรับว่าเมื่อถึงวัยรุ่นเด็กจะประสบกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิตทั้งทางร่างกายสังคม อารมณ์ และสติปัญญา เด็กอาจมีปัญหามากบ้างน้อยบ้างแล้วแต่ความแตกต่างระหว่างบุคคล และความแตกต่างของพื้นฐานทางบ้านและทางสังคม ข้อสำคัญผู้ใหญ่ควรเข้าใจว่าการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายนี้เป็นเพียงพัฒนาการตอนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ที่ทุกคนจะต้องผ่านเท่านั้น (รุ่งทิวา จักรกร . 2521 : 181)

ซอเรนสัน (Sorenson .1962 : ไม่มีเลขหน้า) กล่าวถึงวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นขั้นที่บุคคลจะก้าวขึ้นมาจากการเป็นเด็ก เป็นระยะของการพัฒนาทั้งภายนอกและภายใน มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาความรู้สึกเกี่ยวกับความเป็นคน เป็นระยะที่เขาจะก้าวขึ้นมาจากการ

ผู้ผู้อื่นมาสู่การพึ่งตนเอง เป็นช่วงที่ต้องการอิสระภาพ มีความรับผิดชอบ มีความจริงใจกับงานและความรัก

เฮอร์ลอค (Hurlock . 1959 : 251) ได้กล่าวถึงสภาพและปัญหาของเด็กวัยรุ่นว่าเป็นระยะที่พัฒนาทั้งด้านวิถีทางดำเนินชีวิต ด้านร่างกายและจิตใจ เป็นช่วงเวลาของความเจริญงอกงาม และการเปลี่ยนแปลงในแทบทุกด้านของเด็ก เช่น ด้านร่างกาย สติปัญญาลังคมและอารมณ์ เป็นช่วงเวลาที่รับสิ่งใหม่ๆทั้งประสบการณ์ ความรับผิดชอบตลอดจนความสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้ใหญ่ การเปลี่ยนแปลงจากวัยรุ่นไปสู่ผู้ใหญ่อย่างรวดเร็วในระยะแรกๆจึงดูเหมือนว่าปัญหาต่างๆเกิดขึ้นประดังในตัวเด็กอย่างกระชั้นชิด เด็กวัยรุ่นจึงไม่มีเวลาพอที่จะปรับตัวให้ทันกับปัญหาเหล่านั้นได้ ปัญหาต่างๆของเด็กวัยรุ่นที่พบมาก ได้แก่ ปัญหาทางสังคม ปัญหาทางโรงเรียน ปัญหาทางบ้าน ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเงิน ปัญหาอนาคต และปัญหาทางศาสนา นอกจากนี้ เฮอร์ลอค (Hurlock . 1959 : 278) ยังกล่าวว่าเด็กในวัยรุ่นตอนต้นจะมีอารมณ์รุนแรงมากกว่าวัยที่ผ่านมา เด็กมักจะมีความขัดแย้งกับพ่อแม่ ครูและเพื่อน ทำให้เด็กมีความรู้สึกว่ามีความลำบากในการปรับตัว ทั้งด้านชีวิตส่วนตัวและการเรียน เด็กในวัยนี้จึงเป็นวัยที่มีลักษณะไม่แน่นอน

งานวิจัยในต่างประเทศ

โควิก (ลัตดาวัลย์ หกสุวรรณ .2518 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Cowhig . 1964 : ไม่มีเลขหน้า) ศึกษาปัญหาเด็กที่ต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จ พบว่าเด็กในวัย 16 ปี มีปัญหามากกว่าเด็กวัย 14 - 15 ปี

นัทท์ (Nutt . 1972 : 650 - A) ได้ทำการศึกษาปัญหาของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น 7 - 12 จำนวน 607 คน พบว่า นักเรียนประสบปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร การปรับตัวให้เข้ากับงานของโรงเรียน ความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคมและสันทนาการ นอกจากนี้ยังพบว่า เพศและระดับชั้นมีอิทธิพลต่อลำดับความสำคัญของปัญหาของนักเรียนอีกด้วย

สถาบันวิจัยเด็กในสหรัฐอเมริกา(Childen' s Bureau . 1950 - 1952 : ไม่มีเลขหน้า) ได้รวบรวมอายุของเด็กที่กระทำผิดจากศาล โดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง พบว่าเด็กชายที่กระทำผิดมากที่สุดมีอายุเฉลี่ย 15.5 ปี ส่วนเด็กหญิงมีอายุเฉลี่ย 15.4 ปี และทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่กระทำผิดน้อยที่สุดคืออายุ 10 ปี และ 11 ปี นอกจากนี้จากการสำรวจระดับอายุของเด็กและเยาวชนปี ค.ศ. 1949 จากศาล 413 แห่ง พบว่า อายุเฉลี่ยของเด็กที่กระทำผิด

มากที่สุดคือ 15.6 ปี

งานวิจัยในประเทศ

ลัดดาวัลย์ หกสุวรรณ (2518 : 52-53) ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับ โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนวัยรุ่นตอนต้น มีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ (2518 : 65 -66) ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 2 พบว่า นักเรียนที่อยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้นมีปัญหาทั้ง 3 ด้านมากกว่านักเรียนที่อยู่ในระยะก่อนวัยรุ่น

กรรณิการ์ พินศิริกุล (2521 : 57 - 58) สำรวจปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่าง ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 17 -20 ปี มีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีอายุ 21 - 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวมาข้างต้นชี้ให้เห็นว่าระดับอายุที่ต่างกันมีผลทำให้เด็กประสบปัญหาแตกต่างกัน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าระดับอายุน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนธรรมชาติคลองหลวง วิทยาลัย

งานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรด้านระดับชั้น

งานวิจัยในต่างประเทศ

นัตต์ (Nutt .1972 : 650 -A) ได้ศึกษาปัญหาวัยรุ่น โดยการศึกษาวิเคราะห์จากบันทึกของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาวัยรุ่นจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 - ปีที่ 12 จำนวน 607 คน ครู 33 คน จากโรงเรียนมัธยมเวลล์ เซนทรัล (Weld Central Junior High School) รัฐโคโลราโด ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนประสบปัญหาต่างๆดังนี้ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับงานของโรงเรียน ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาสังคม ปัญหาด้านสันตนาการ และผลการศึกษาเพิ่มเติมพบว่าเพศและระดับชั้นมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปัญหาของนักเรียนมากกว่าชั้นเรียน

งานวิจัยในประเทศ

วิมล โรจนวีระ (2513 : 155) ได้เปรียบเทียบความสัมพันธ์ทางสังคมมิติ และการปรับตัวระหว่างเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า เด็กป.7 ปรับตัวได้ดีกว่าเด็ก ป.4 และ ม.ศ. 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศันสนีย์ ชีรเชียรประภา (2514 : 149 - 150) ได้ศึกษาเกณฑ์ปกติของบุคลิกภาพ ในรูปคะแนนมาตรฐาน และเพื่อแสดงภาพตัดขวางของคะแนนเฉลี่ยของลักษณะบุคลิกภาพ ของเด็กวัยรุ่นชายและหญิงในโรงเรียนสาธิตฯ ในจังหวัดพระนคร ตามกลุ่มโรงเรียนในจังหวัด พระนครเครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสำรวจบุคลิกภาพทั่วไป (California Psychological Inventory) แบบสอบถามความวิตกกังวล การเก็บตัว การแสดงออก และแบบสำรวจความต้องการ (Edwards Personal Preference Schedule) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ลักษณะบุคลิกภาพของเด็กไทยวัยรุ่นทั้งชายและหญิงแต่ละช่วงอายุ เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กวัยรุ่นเพศเดียวกันในช่วงอายุอื่น สรุปได้ดังนี้

1. เด็กวัยรุ่นชายและหญิง อายุ 13 ปี มีแนวโน้มที่จะต้องการขอความช่วยเหลือ มีความวิตกกังวลและเก็บตัวสูงสุด เด็กวัยรุ่นชายมีแนวโน้มที่จะไม่มีความมั่นคงปลอดภัยทางใจ มีความยอมรับตนเองปานกลาง แต่ยอมรับผู้อื่นต่ำ เด็กวัยรุ่นหญิงมีแนวโน้มยอมรับตนเองและผู้อื่นค่อนข้างสูง

2. เด็กวัยรุ่นชายและหญิง อายุ 15 ปี มีความต้องการความเป็นระเบียบ เด็กวัยรุ่นชายมีแนวโน้มที่จะมีการขัดแย้งและปัญหาภายใน มีการยอมรับตนเองและผู้อื่นสูงสุด มีความวิตกกังวลสูง เด็กวัยรุ่นหญิงมีแนวโน้มจะซื่อสัตย์และอยู่ใต้อิทธิพลของผู้ใหญ่ ทั้งในด้านการกระทำและความคิดเป็นคนค่อนข้างเก็บตัว มีการยอมรับตนเองและผู้อื่นต่ำ

3. เด็กวัยรุ่นอายุ 15 ปี ทั้งสองเพศมีแนวโน้มที่จะต้องการการเปลี่ยนแปลงแต่เด็กวัยรุ่นชายมีความสนใจกว้างขวาง มีความวิตกกังวล และการเก็บตัวค่อนข้างต่ำ ยอมรับตนเองบ้าง แต่ไม่ยอมรับผู้อื่น เด็กวัยรุ่นหญิงมีแนวโน้มเป็นตัวของตัวเอง ยอมรับตนเองและผู้อื่นค่อนข้างต่ำและมีความวิตกกังวลและเก็บตัวค่อนข้างต่ำ

4. เด็กวัยรุ่นชายและหญิงอายุ 16 ปี มีแนวโน้มต้องการสัมฤทธิ์ผลและปกครองตนเอง เด็กวัยรุ่นชายมีแนวโน้มที่จะตื่นเต้นง่าย มีความรับผิดชอบและวิตกกังวลค่อนข้างต่ำ และค่อนข้างเก็บตัว มีการยอมรับตนเองและผู้อื่นต่ำด้วย เด็กวัยรุ่นหญิงมีแนวโน้มที่จะชอบเข้าสังคมมีความวิตกกังวลค่อนข้างต่ำ แต่ค่อนข้างเก็บตัว และมีการยอมรับตนเองและผู้อื่นสูง

5. เด็กวัยรุ่นชายและหญิง อายุ 17 ปี ทั้งสองเพศมีแนวโน้มที่จะมีความเชื่อมั่นในตนเองต้องการคบเพื่อนต่างเพศ เด็กวัยรุ่นชายมีแนวโน้มที่จะชอบเข้าสังคม มีลักษณะของ

ผู้นำมีความวิตกกังวล และการเก็บตัวค่อนข้างต่ำ แต่ยอมรับผู้อื่นค่อนข้างสูง เด็กวัยรุ่นหญิงเป็นคนตื่นตัวเสมอ ทำงานเพื่องาน มีความวิตกกังวล และการเก็บตัวค่อนข้างต่ำ มีการยอมรับตนเองและผู้อื่นค่อนข้างต่ำ

จิตรียา ไชยสรพรหม (2527 : 84) ได้ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษา (ม. 1 - ม. 6) แต่ละระดับชั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเรียงคะแนนจากค่าน้อยไปหามาก ตามระดับชั้นดังต่อไปนี้ ม.2 ม.1 ม.6 ม.4 ม.3 และ ม.5 โดยพบว่าเด็กนักเรียนทุกชั้นสูงกว่าเด็กม.2 และม.5 สูงกว่าเด็กทุกชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงว่าเด็กม.2 มีคะแนนการปรับตัวทางสังคมต่ำสุด เช่นเดียวกับการปรับตัวเอง

ภูษงค์ เลหาศิริวงศ์ (2535 : 93) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้าน การปรับตัวและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ศึกษาในระบบโรงเรียนและกึ่งระบบโรงเรียนมีสภาพ ปัญหาในด้านการปรับตัวกับครู กับเพื่อน และด้านการเรียนไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีแนวโน้มที่จะมีปัญหาในทั้งสามด้านมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่บ้าง (โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย)

จากเอกสารงานวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนอยู่ต่างระดับชั้นกันมีปัญหาแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหานักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนธรรมชาติคลองหลวง วิทยาคมว่านักเรียนอยู่ต่างระดับชั้นกัน มีปัญหาแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาสนใจองค์ประกอบต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและยอมรับว่าการที่บุคคลมีระดับสติปัญญาเท่ากันมิได้หมายความว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากัน เพราะการที่บุคคลจะประสบความสำเร็จทางการเรียนได้ดีเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านสติปัญญา (Intellectual Factor) และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non Intellectual Factor) ดังที่ ฮาร์วิกเฮอส์ท (Harvighurst . 1963 : 506) ได้กล่าวถึง ข้อสรุปของ เทอร์แมน (Terman) ว่า ความแตกต่างของความสำเร็จของแต่ละบุคคลที่มีระดับสติปัญญาเท่ากัน ส่วนใหญ่เนื่องมาจากองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2523 : 137) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง

คุณลักษณะ และความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมและประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือเกิดจากการสอน

กู๊ด และคนอื่นๆ (Good and others . 1973 : 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่า หมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะ หรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอน หรือทั้งสองอย่างรวมกัน

องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว

เพรสคอตต์ (Prescott . 1961 : 14 - 15) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันและมีอิทธิพลต่อผลสำเร็จทางการเรียนทั้งในและนอกโรงเรียนไว้หลายองค์ประกอบ เช่น องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมและสังคม องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน องค์ประกอบด้านการปรับตัว องค์ประกอบด้านปัญหาส่วนตัว ซึ่งองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบจะส่งผลต่อผลสำเร็จทางการเรียนแตกต่างกัน บางองค์ประกอบเป็นส่วนเสริม แต่บางองค์ประกอบเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ถ้าหากองค์ประกอบใดเป็นอุปสรรคต่อการเรียน ก็ย่อมทำให้นักเรียน ไม่อาจใช้ความสามารถ ได้เต็มที่ตามความสามารถที่มีอยู่ เช่นด้านปัญหาส่วนตัว

อนาสตาซี (Anastasi . 1968 : 107) ได้กล่าวไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่ด้านสติปัญญา ซึ่งได้แก่องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจ และด้านอื่น ๆ

2. องค์ประกอบด้านครอบครัว

แกริสัน คิงสตัน และแมคโดแนลด์ (Garrison , Kingston and McDonald . 1966 : 415) ได้ศึกษาฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เด็กเรียนได้ดีหรือไม่ดี โดยพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมด้อย ย่อมขาดประสบการณ์ต่างๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้ ผลงานวิจัยของ แกริสัน และคณะ แสดงว่าฐานะ

ทางเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิจิตร ศรีสอาน ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย และสิริวรรณ ศรีพหล (2526 : 147 - 150) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคลในสังคม ความแตกต่างด้านสังคมเกิดจากกฎเกณฑ์ ระเบียบ และปัจจัยอีกหลายอย่างที่สังคมกำหนดขึ้นมา เช่น ความแตกต่างในด้านฐานะ บางคนร่ำรวยเป็นมหาเศรษฐี บางคนก็มีฐานะพอมีพอกิน บางคนก็ยากจน เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกที่ช่วยกำหนดค่านิยมของบุคคลในสังคมได้อีก เช่น ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส

งานวิจัยในต่างประเทศ

เทเลอร์ (Ringness . 1968 : 140 ; citing Taylor. 1961 : 76) ได้ศึกษาพบว่า คนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีการปรับตัวทางด้านอารมณ์ให้เข้ากับสิ่งต่างๆ ได้ดีกว่าคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งอาจจะเพราะคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้รับรางวัลทางสังคมมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและคนอื่นในโรงเรียนสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กิลล์ (Gill . 1962 : 144 - 149) ที่ว่า เด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวได้ดีกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเด็กที่เรียนดียังมีความสามารถในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความกังวลใจอีกด้วย และ แอสซัม และ เลวี (Assum and Levy.1949:307-310) ก็ได้ศึกษาเปรียบเทียบนักศึกษาที่มีความสามารถในการปรับตัวดีไม่ได้ ได้ผลว่า นักศึกษาที่ปรับตัวได้ดีมีความสามารถในการเรียนดีกว่านักศึกษาที่ปรับตัวได้ไม่ดี

งานวิจัยในประเทศ

สุภาพรรณ ไครตจรัส (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง“ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,009 คน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตประสบปัญหา最多ในด้านการปรับตัวทางการเรียน ประสบปัญหาค่อนข้างมากในด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาและด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ประสบปัญหาค่อนข้างน้อยในด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านบ้านและครอบครัว ประสบปัญหาน้อยที่สุดในด้านการปรับตัวทางเพศ

คมเพชร จัตรศุภกุล (2515 : 8) วิจัยเปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ

การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ผลสอดคล้องกับการวิจัยของต่างประเทศ นั่นคือนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาทางด้านการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และยุพิน นิสัยนต์ (2515 : 85) ศึกษาในหัวข้อเดียวกันก็ได้ผลการศึกษาว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อายุ 17 ปี มีปัญหาทางด้านการปรับตัวมากที่สุด

พวงสร้อย วรกุล (2522 : 81 3 82) ได้เปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร และสงขลานั้นไม่พบความแตกต่างกันในการปรับตัวของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แต่เมื่อพิจารณาปัญหาการปรับตัวในแต่ละด้านปรากฏว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวกับสภาพภายในครอบครัวแตกต่างกันกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรด้านสภาพสมรสของบิดามารดา

งานวิจัยในต่างประเทศ

ลองเฟลโลว (Longfellow . 1979 : 287) ได้ศึกษาผลกระทบทางอารมณ์ของการหย่าร้างที่มีต่อเด็กเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว สภาพจิตใจของมารดา (ในครอบครัวที่มีมารดาเพียงคนเดียว) และทัศนของเด็ก พบว่า เด็กผู้ซึ่งมีประสบการณ์ความบาดหมางในการอยู่ร่วมกันของบิดามารดาดูเหมือนว่าต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่อการเกิดอาการทางจิตอย่างมากซึ่งความตึงเครียดของเด็กจะแสดงออกมา ถ้าบิดามารดาแยกทางกันหรือหย่าร้างกัน อย่างไรก็ตามถ้าความขัดแย้งยังคงดำเนินไปเรื่อยๆเนื่องจากคู่สามีภรรยาไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ความคิดของบิดามารดาต้องการเป็นพิเศษ คือ การรักดีเข้ากับพวกเด็ก ซึ่งเด็กอาจเข้ามามีประสบการณ์ในการปรับตัวกับปัญหาที่เกิดขึ้น

เดรตัน (Drayton . 1978 : 7233 - A) ได้ทำการศึกษาในเรื่องของผลการขาดพ่อในครอบครัว ซึ่งมีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมของชนวัยหนุ่มสาว โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่กระทำความผิดต่างๆ ซึ่งถูกศาลส่งตัวมาคุกกันไว้ พบว่า การที่เด็กขาดพ่อในระยะเริ่มต้นของชีวิตมีผลต่อการปรับตัวทางสังคมในระดับต่ำกว่าการขาดพ่อในขณะที่เด็กเป็นวัยรุ่น นอกจากนี้ยังพบว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวมีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของเด็กอย่างมีนัยสำคัญ แต่ผู้หญิงมีแนวโน้มของการปรับตัวทางสังคมต่ำกว่าผู้ชาย และผู้ชายมีแนวโน้มของการต่อต้านสังคมมากกว่าผู้หญิง

เฮเทอร์ริงตัน (Hetherington . 1984 : 398) ได้ศึกษาเด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้างมีการแสดงอารมณ์ของความทุกข์ และความผิดปกติของพฤติกรรม พบว่าวัยรุ่นซึ่งต้องรับมือกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเป็นปกติของขั้นพัฒนาการ และความบาดหมางของบิดามารดาในเวลาเดียวกัน ทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนในการปรับตัวทางจิตวิทยา การใช้สิ่งเสพติดและแอลกอฮอล์ โดยทั่วไปถูกเริ่มใช้ในระหว่างช่วงวัยรุ่น ซึ่งสิ่งเสพติดเหล่านี้ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการรับมือกับเหตุการณ์ ความขัดแย้งที่แวดล้อมอยู่ ซึ่งสัมพันธ์กับโครงสร้างของครอบครัวที่ขาดแคลน ความสัมพันธ์ในทางบวกของคนในครอบครัว

สตอลเบิร์ก และ บุษ (Stolberg and Bush. 1985 : 49 - 54) ได้ศึกษาการปรับตัวของเด็กเมื่อบิดามารดาต้องหย่าร้าง สำหรับเด็กๆเป็นความจำเป็นอยู่เองที่พวกเขาจะต้องปรับตัวจากการที่เคยอยู่ในครอบครัวที่มีทั้งบิดามารดาไปเป็นอยู่กับครอบครัวที่มีเพียงบิดาหรือมารดาเพียงคนใดคนหนึ่งพบว่า การหย่าร้างจะทำให้การพัฒนาทางจิตของเด็กไม่สามารถดีได้ ซึ่งมีผลกระทบทำให้เกิดความเจ็บป่วย

จอห์นสัน (Johnson . 1985 : 2173) ได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวกับเด็กและวัยรุ่นในประเทศอุตสาหกรรม เช่น สวีเดนกับประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ชูแดน เมื่อปีค.ศ. 1965 พบว่า การเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมมีผลต่อโครงสร้างของครอบครัวทำให้บิดามารดามีโอกาสควบคุมบุตรน้อยลง ความสัมพันธ์ในครอบครัวลดลง ต้องประสบปัญหาการย้ายถิ่น อัตราการหย่าร้างเพิ่มขึ้น และต้องเพิ่มความสามารถในการปรับตัว เมื่อทุกคนอยู่ในภาวะที่ต้องปรับตัวทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวลดลง บางครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กันเลย ดังนั้น เด็กและวัยรุ่นในครอบครัวจึงขาดการประคับประคองจิตใจ เมื่อเผชิญกับภาวะวิกฤติจึงมีปัญหาสุขภาพจิตได้ง่าย

มอร์อัน (Moran . 1990 : 5347) ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา การปรับตัวทางอารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวัยรุ่นตอนต้นที่มาจากครอบครัวแตกแยกผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหา การปรับตัวทางอารมณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของวัยรุ่นกลุ่มดังกล่าว ได้แก่ ความรู้สึกที่ตนเองถูกทอดทิ้งจากบิดามารดา กับเหตุการณ์ต่างๆที่ต้องเผชิญ อันเนื่องมาจากการแตกแยกของครอบครัว

มัล ฮอลแลนด์ (Mul Holland . 1990 : 439 - B) ได้ศึกษาสภาพจิตใจของเด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง โดยศึกษากับกลุ่มเด็กวัยรุ่นจากโรงเรียนขนาดกลางจำนวน 96 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า สถานการณ์การหย่าร้างของพ่อแม่เป็นวิกฤติการณ์ที่เลวร้ายที่

กระทบกระเทือนจิตใจและส่งผลระยะยาวต่อชีวิตของเด็กด้วย

แพนสกาย (Pansky . 1990 : 3143 - B) ได้ศึกษาบทบาททางเพศและการปรับตัวของเด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง โดยทำการศึกษากับเด็กเกรด 2 และเกรด 3 จำนวน 139 คน โดยเป็นเด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง 56 คน และมาจากครอบครัวสมบูรณ์ 83 คน ผลการวิจัยพบว่า การหย่าร้างก่อให้เกิดความแค้นแก่เด็ก ๆ เป็นอย่างมาก ซึ่งเด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้างจะมีลักษณะดังนี้ คือ มีความวิตกกังวล ความกดดัน ความกลัว ความก้าวร้าว และมีปัญหาทางด้านการเรียนมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่สมบูรณ์

อีเชนเบอร์เกอร์ (Elchengberger . 1990 : 792) ได้ศึกษาตัวแปรในครอบครัวที่ส่งผลต่อการปรับตัวของเด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง กลุ่มตัวอย่างเป็นบิดามารดาที่หย่าร้างแต่ยังไม่แต่งงานใหม่และเป็นผู้ดูแลเด็กอายุ 5 - 18 ปีจำนวน 111 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อตัวเด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง ได้แก่ บทบาทหน้าที่ของบิดามารดา และระดับความขัดแย้งในครอบครัว นอกจากนี้ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า หน้าที่ของบิดามารดาที่หย่าร้างในการหาเลี้ยงครอบครัวตลอดการดูแลเอาใจใส่สมาชิกในครอบครัว มีความสำคัญอย่างยิ่งในการปรับตัวของเด็ก

โอคลา (Okla . 1991 : 3577) ได้ศึกษาบทบาททางเพศและการปรับตัวของเด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กเกรด 2 - 5 จากโรงเรียนประถม 4 แห่ง จำนวน 55 คน ผลการวิจัยพบว่า ความภาคภูมิใจในตนเองและสภาพจิตใจของมารดามีผลกระทบต่อการปรับตัวของเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชเนล (Schnell . 1991 : 6118) ได้ศึกษาผลของการหย่าร้างที่มีต่อการปรับตัวทางด้านจิตใจของเด็ก โดยศึกษากับเด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง 70 คน และเด็กที่มาจากครอบครัวไม่หย่าร้าง จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้างมีความยุ่งยากในการปรับตัวมากกว่ากลุ่มเด็กที่มาจากครอบครัวไม่หย่าร้าง และการปรับตัวของเด็กมีความสัมพันธ์ทางลบกับความขัดแย้งของพ่อแม่ กล่าวคือ พ่อแม่ที่มีความขัดแย้งสูงเด็กจะมีการปรับตัวต่ำ

งานวิจัยในประเทศ

จิรวรรณ นิจนตร (2526 : 197) ได้ศึกษาสภาพเชิงจิต สังคมในโรงเรียนกับสุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่มาจากครอบครัว

ครัวแตกแยกมีมโนภาพแห่งตนต่ำกว่า ซึมเศร้ามากกว่า วิตกกังวลมากกว่า มีสุขภาพส่วนรวมเสื่อมกว่า วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวปกติ

ศุภลักษณ์ พุทธิพงษ์ศิริ (2534 : 167) ได้ศึกษาสุขภาพจิตและพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง พบว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาหย่าร้างกัน มีพฤติกรรมชอบแกล้งเพื่อน มากกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาไม่ได้หย่าร้างกัน และนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาหย่าร้างกันมีมนุษยสัมพันธ์น้อยกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาไม่ได้หย่าร้างกัน

นิลวรรณ ศิริอังกุล (2535 : 76) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของนักเรียนในชุมชนแออัด เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิงอายุระหว่าง 11-16 ปี จำนวน 534คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่อยู่ในครอบครัวปกติมีสุขภาพจิตด้านการปรับตัวทางอารมณ์ดีกว่านักเรียนที่อยู่ในครอบครัวแตกแยก

จากเอกสารงานวิจัย เรื่องภูมิหลังของครอบครัวทั้งต่างประเทศและในประเทศ สรุปได้ว่าเด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้างมีปัญหามากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ด้วยกัน

งานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรด้านอาชีพของบิดามารดา

งานวิจัยในต่างประเทศ

โชปรา (Chopra . 1967 : 68 - 71) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา พบว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกี่ยวกับวิชาการจะมีคะแนนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น

งานวิจัยในประเทศ

วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 68 - 71) ได้ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรด้านอาชีพของบิดามารดาว่าส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพียงใด ผลการศึกษาพบว่า อาชีพของบิดามารดาจะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง แต่ถ้านักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับอาชีพของบิดามารดาจะเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

งานวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรด้านฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

งานวิจัยต่างประเทศ

วอร์เนอร์ (Ringness . 1968 : 270 ; citing Warner . 1948) ได้ใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพ พบว่า พวกชนชั้นกลางจะเป็นคนที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ เป็นตัวของตัวเองขณะที่พวกที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มขาดความอบอุ่นหงุดหงิดง่าย และมีอาการทางประสาท เช่น กัดเล็บ พวกนี้มีความยากลำบากในการควบคุมอารมณ์ มีความวิตกกังวลปรับตัวเข้ากับสังคมลำบากมากกว่าพวกชนชั้นกลางและชนชั้นสูง

เดลฟี (Delph . 1971 : 5028) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่มีใช้สติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากครอบครัวที่ยากจน พบว่า

1. นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทำคะแนนแบบทดสอบ CTP (The California Test of Personality) ได้คะแนนน้อยแสดงให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจนมีปัญหาด้านการปรับตัวสูง
2. เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีปัญหาทางการปรับตัวน้อยกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนทั่วไป
3. ครูตั้งความคาดหวังและประมาณค่าไว้ว่า นักเรียนที่มีการปรับตัวดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่นักเรียนที่ยากจนในกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาทางด้านการปรับตัวสูงทำให้การเรียนต่ำ

งานวิจัยในประเทศ

พวงสร้อย วรกุล (2522 : 84) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรุงเทพมหานคร และสงขลา พบว่า โดยส่วนรวมแล้วนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ปานกลาง และสูง มีสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การศึกษาช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่ต่างต่างกัน กูด (Good . 1973 : 97) กล่าวว่า สติปัญญาสามารถช่วยให้บุคคลปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพแวดล้อม

ใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี มีความสำเร็จในระยะเวลาอันสั้น และสามารถที่จะเรียนรู้ประสบการณ์ตลอดจนสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามเป้าหมายชีวิตที่ตนเองต้องการ ความคิดเห็นของบุคคลที่มีการศึกษาแตกต่างกันก็จะแตกต่างกันไปด้วยผู้ที่มีความรู้มากจะมีโอกาสพัฒนาได้มากกว่า ทั้งในด้านความคิด และการแสวงหาความรู้โดยจะใช้เวลาน้อยกว่าผู้ที่มีความรู้น้อยกว่า

ดังนั้นระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนก็น่าจะมีอิทธิพลทำให้ทัศนคติต่อบทบาทการเป็นผู้ปกครองแตกต่างกันด้วย เนื่องจากผู้ปกครองที่มีความรู้พื้นฐานที่สำคัญของครอบครัวมีความเข้าใจถึงความสำคัญในบทบาทการเป็นผู้ปกครองมีความรู้ในเรื่องพัฒนาการของเด็กวัยรุ่น ย่อมจะเป็นผู้ที่เล็งเห็นความสำคัญของบทบาทการเป็นผู้ปกครองเป็นอย่างดี ซึ่งได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับระดับการศึกษากับบทบาทการของผู้ปกครอง ดังนี้

ฮอบส์ (Hobbs. 1968 : 413 - 417) พบว่า คู่สมรสที่มีการเตรียมพร้อมในการเป็นบิดามารดา ร้อยละ 96 มีสำเร็จการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

สุวรรณี ศรีจันทร์อาภา (2527) ได้ศึกษาพบว่า บิดามารดาที่มีการศึกษาระดับสูงจะมีความพร้อมในการเป็นบิดามารดามากกว่าบิดามารดาที่มีการศึกษาต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สำเนียง แยมสะอาด (2528) พบว่า บิดาที่มีการศึกษาระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา มีการรับรู้บทบาทการเป็นบิดาในการเลี้ยงดูทารกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากแนวความคิดและการศึกษาดังกล่าวข้างต้น อาจจะกล่าวได้ว่า ระดับการศึกษาน่าจะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อบทบาทการเป็นผู้ปกครอง และมีผลต่อการเกิดปัญหาของวัยรุ่นด้วย

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านภูมิสำเนาของบิดามารดา

งานวิจัยต่างประเทศ

เลนทส์ (Lents. 1956 : 331 - 337) ได้ศึกษาเด็กวัยรุ่นชาย จำนวน 420 คน จากโรงเรียนมัธยมวิสคอนซิน ซึ่งเป็นเด็กที่อยู่ในเมืองหลวงของรัฐ 290 คน และในชนบท 130 คน โดยเลือกสุ่มตัวอย่างจากทั้งสองกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกันทั้งด้านอายุ ผลการเรียน

ฐานะทางสังคม และเชื้อชาติ แต่มีความแตกต่างกันในเรื่องภูมิสำเนา ผลการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกันประสบปัญหาต่างๆแตกต่างกันและปรากฏว่าเด็กในเมืองหลวงหรือเมืองธุรกิจการค้า มีอัตราการกระทำผิดมากกว่าเด็กในชนบท

นิวเมเยอร์ (Neumeyer. 1961 : 47) ได้กล่าวถึงผลการวิจัยของเบอร์นาร์ด เลนเดอร์ (Bernard Lender) ที่ศึกษาวิจัยจากจำนวนเด็กที่ประสบปัญหาและมีการกระทำผิดต้องขึ้นศาลเยาวชน จำนวน 7,193 คน นั้น ปรากฏว่า การกระทำผิดของเด็กวัยรุ่นจะลดลงหากเด็กเหล่านั้นอยู่ห่างไกลจากเมืองหลวง หรือเมืองที่มีประชากรหนาแน่น ส่วนบริเวณที่มีอัตราการกระทำผิดสูงสุดคือ ย่านอุตสาหกรรม และย่านธุรกิจการค้า

งานวิจัยในประเทศ

คมกริช วัฒนเสถียร (สมศักดิ์ สีสานพิสิทธิ์ . 2518 : 18 ; อ้างอิงมาจาก คมกริช วัฒนเสถียร . 2507 : 163) ได้รวบรวมสถิติอัตราส่วนการกระทำผิดของเด็กวัยรุ่นชายหญิงในประเทศไทย ปี 2506 พบว่า จากจำนวนประชากรที่ศึกษา 483,000 คน พบว่ามีผู้กระทำผิด 1,730 และอัตราส่วนของการกระทำผิดดังกล่าวนี้ ปรากฏว่า เด็กวัยรุ่นในย่านอุตสาหกรรม และในแหล่งเสื่อมโทรมมีการกระทำผิดมากกว่าเด็กวัยรุ่นในชนบท

สมศักดิ์ สีสานพิสิทธิ์ (2518 : 70) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 2 พบว่า นักเรียนที่อยู่ในชนบทมีปัญหาดังกล่าวทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกับนักเรียนที่อยู่ในเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียน ทั้งการวิจัยภายในประเทศและการวิจัยของต่างประเทศ แสดงให้เห็นว่าสถานที่อยู่อาศัยหรือภูมิสำเนามีส่วนต่อการกระทำให้สภาพปัญหาต่างๆของนักเรียนแตกต่างกันด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ที่กำลังอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 3,005 คน นักเรียนชาย 1,136 คน นักเรียนหญิง 1,869 คน จำแนกออกเป็น 6 กลุ่ม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 3 4 5 และ 6 ซึ่งมีจำนวนชั้นปีละ 678 คน 717 คน 518 คน 387 คน 405 คน และ 300 คนตามลำดับ จำแนกประชากรแต่ละชั้นปีตามเพศได้ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนนักเรียนชาย 300 คน นักเรียนหญิง 378 คน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวนนักเรียนชาย 267 คน นักเรียนหญิง 450 คน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวนนักเรียนชาย 254 คน นักเรียนหญิง 264 คน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวนนักเรียนชาย 135 คน นักเรียนหญิง 252 คน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวนนักเรียนชาย 111 คน นักเรียนหญิง 294 คน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวนนักเรียนชาย 69 คน นักเรียนหญิง 231 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียน

วิธีสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษารายละเอียดต่างๆ ของแบบสำรวจปัญหาของมูนนี่ (Mooney Problem Checklist)
2. ผู้วิจัยได้แปลและเรียบเรียงปรับปรุงแบบสำรวจปัญหาคัดเจ (Junior High School Forms :J)และชุดเอช (High School Forms : H)ของมูนนี่ และกอร์ดอน ให้เป็นภาษาไทย จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์ ดร.นันทา สุริรักษา และอาจารย์พรรณพิศ วาณิชยการ เพื่อพิจารณาแก้ไขสำนวนการแปลความให้ถูกต้องเหมาะสมทางด้านเนื้อหา และการใช้ภาษา เพื่อนำไปทดลองใช้และหาคุณภาพ
3. นำแบบสำรวจปัญหาที่ได้รับการตรวจสอบและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่โรงเรียนธัญบุรี ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วตรวจสอบแบบสอบถามให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

ไว้ รวมคะแนนแต่ละคนแล้วเรียงคะแนนจากสูงไปต่ำ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ แล้วนำค่าเฉลี่ยของแต่ละคะแนน แต่ละกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ t - test ได้แบบสอบถามที่ใช้ได้จำนวน 108 ข้อ จากจำนวน 135 ข้อ โดยมีค่า t ระหว่าง 2.90 ถึง 19.56

4. นำแบบสำรวจที่คัดเลือกไว้ในข้อ 3 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Alpha Coefficient) ของคอนนาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .9583

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ชั้น สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ลักษณะของที่พักอาศัย ภูมิสำเนาเดิมของบิดามารดา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัญหาที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ โดยให้นักเรียนสำรวจปัญหาตามการรับรู้ของนักเรียน ตัวอย่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

1. เพศ () ชาย

() หญิง

2. วัน เดือน ปี เกิด

3. อายุ ปี เดือนวัน

4. กำลังศึกษาอยู่ชั้นเกรดเฉลี่ยภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541

5. สถานภาพของบิดามารดา

() บิดามารดาอยู่รวมกัน

() บิดามารดาแยกกันอยู่

() บิดามารดาหย่าร้างกัน

() บิดาถึงแก่กรรม

() มารดาถึงแก่กรรม

6. อาชีพของผู้ปกครอง

() รับราชการ

() พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() รับจ้าง

() ค้าขาย

- () เกษตรกรรม
- () พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม
- 7. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
 - () ไม่พอใช้
 - () พอใช้
 - () เหลือเก็บ
- 8. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - () ประถมศึกษาตอนต้น
 - () ประถมศึกษาตอนปลาย
 - () มัธยมศึกษาตอนต้น
 - () มัธยมศึกษาตอนปลาย
 - () ปวช.
 - () ปวส.
 - ()ปริญญาตรี
 - () สูงกว่าปริญญาตรี
- 9. ลักษณะที่อยู่อาศัย
 - () บ้านเช่า
 - () บ้านตนเอง
 - () บ้านพักข้าราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ
 - () บ้านพักพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม
 - () แฟลต หรือห้องชุด
- 10. ภูมิฐานะเดิมของบิดามารดา
 - () ภาคกลาง
 - () ภาคใต้
 - () ภาคเหนือ
 - () ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ท่านมีปัญหาต่าง ๆ มากน้อยหรือไม่เพียงใด โดยแบ่งคำตอบออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- เป็นปัญหามากที่สุด
- เป็นปัญหา
- ไม่เป็นปัญหา

ปัญหาของนักเรียน	เป็นปัญหา มากที่สุด	เป็นปัญหา	ไม่เป็น ปัญหา
<u>ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางด้านร่างกาย</u>			
1. ข้าพเจ้ารู้สึกเจ็บป่วยบ่อยๆ			
2. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการได้ยิน			
<u>ด้านโรงเรียน</u>			
3. ข้าพเจ้ากลัวการทดสอบ			
4. ข้าพเจ้ามีการบ้านมากเกินไป			
<u>ด้านบ้านและครอบครัว</u>			
5. ข้าพเจ้ากังวลเกี่ยวกับคนในครอบครัว			
6. พ่อแม่ไม่ชอบเพื่อนของข้าพเจ้า			
<u>ด้านการเงิน การงาน และสภาพความเป็นอยู่</u>			
7. ข้าพเจ้าต้องขอเงินจากพ่อแม่			
8. ข้าพเจ้าต้องทำงานหนักเพื่อหาเงินมาใช้			
<u>ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม</u>			
9. ข้าพเจ้าประหม่าที่สังสรรค์กับคนอื่น			
10. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายเมื่อต้องเข้าสังคม			
<u>ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ</u>			
11. ข้าพเจ้ามีโอกาสดูภาพยนตร์และละคร น้อยมาก			
12. ข้าพเจ้าไม่สนุกสนานในสิ่งต่างๆเหมือน คนอื่น			
<u>ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว</u>			
13. ข้าพเจ้ามีอาการไทรกเศร้าขุ่นมัว			
14. ข้าพเจ้าไม่เข้มแข็ง			
<u>ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา</u>			
15. ข้าพเจ้าจะเลือกเรียนวิชาที่ดีที่สุดใ เทอมต่อไป			
16. ข้าพเจ้าต้องการฝึกฝนเพื่อเข้าสู่อาชีพ			
<u>ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา</u>			
17. ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดเท็จ			
18. ข้าพเจ้าสงสัยว่ามนุษย์เมื่อตายไปแล้ว เป็นอะไร			

การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบถามปัญหาของนักเรียน มีดังนี้

เป็นปัญหามากที่สุด ให้คะแนนเป็น 3 คะแนน

เป็นปัญหา ให้คะแนนเป็น 2 คะแนน

ไม่เป็นปัญหา ให้คะแนนเป็น 1 คะแนน

และ หาคะแนนเฉลี่ยของแต่ละด้านแล้วแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ย 0 - 1.49 หมายถึง มีปัญหาระดับต่ำ

1.50 - 2.49 หมายถึง มีปัญหาระดับปานกลาง

2.50 - 3.00 หมายถึง มีปัญหาระดับสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้นักเรียนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบด้วยตนเอง
2. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน หาค่าร้อยละ
2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของลักษณะปัญหาแต่ละด้าน โดยใช้ ค่า t -test และ F -test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน หาค่าร้อยละ
2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถาม โดยใช้สูตร t - test แบบเทคนิค 25 % ของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ . 2538 : 216)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

$\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

S_H^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง

S_L^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

n_H แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง

n_L แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ . 2538 : 200)

$$\alpha = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

$\sum S_i^2$ แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

S^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของลักษณะปัญหาแต่ละด้านของนักเรียนเพศชาย - หญิง แต่ละชั้น โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ . 2538 : 102)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ $\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2

S_1^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของคะแนนของนักเรียนกลุ่มที่ 1

S_2^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของคะแนนของนักเรียนกลุ่มที่ 2

N_1 แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มที่ 1

N_2 แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มที่ 2

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทิศทางเดียว และทดสอบด้วย F - test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ . 2538 : 113)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าแจกแจงของ F
 MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

ถ้าพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติให้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี Scheffe's test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ . 2538 : 140)

$$S = \sqrt{(K-1)F_{(\alpha, df_1, df_2)}} \sqrt{MS_E \left[\sum_{j=1}^K \frac{(c_j)^2}{n_j} \right]}$$

3.3 หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ . 2537 : 321 - 325)

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 $\sum X$ แทน ผลรวมสูงสุดของคะแนน X
 $\sum Y$ แทน ผลรวมสูงสุดของคะแนน Y
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y
N แทน จำนวนคนหรือสิ่งที่ศึกษา

การวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for WINDOW

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้ความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายและเพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	อัตราส่วนวิกฤตที่ใช้ในการแจกแจงค่า F
t	แทน	อัตราส่วนที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงค่า t
df	แทน	Degree of Freedom
SS	แทน	Sum of Sqaure
MS	แทน	Mean Sqaure
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
∞	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวนร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม โดยจำแนกตามตัวแปรด้าน เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลักษณะของที่พักอาศัย ภูมิสำเนาเดิมของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และระดับชั้นของนักเรียน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคมที่มีปัญหาในแต่ละด้าน โดยมี 3 ระดับคือ

คะแนนเฉลี่ย 0 - 1.49 หมายถึง มีปัญหาในระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.00 หมายถึง มีปัญหาในระดับสูง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียน โดยใช้ t-test และ F-test ซึ่งจำแนกตามตัวแปรด้านเพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลักษณะของที่พักอาศัย ภูมิสำเนาเดิมของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และระดับชั้นของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวนร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียน

ธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม โดยจำแนกตามตัวแปรด้าน เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลักษณะของที่พักอาศัย ภูมิสำเนาเดิมของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และระดับชั้นของนักเรียน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม โดยจำแนกตามตัวแปรต้น

ตัวแปร	ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	1136	37.8
	หญิง	1869	62.2
อายุ	วัยรุ่นตอนต้น	1516	50.4
	วัยรุ่นตอนกลาง	1156	38.5
	วัยรุ่นตอนปลาย	333	11.1
ระดับชั้นของนักเรียน	มัธยมศึกษาปีที่ 1	678	22.6
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	717	23.9
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	518	17.2
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	387	12.9
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	405	13.5
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	300	10.0
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ต่ำ	1163	38.7
	ปานกลาง	938	31.2
	สูง	904	30.1

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวแปร	ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	ประถมศึกษาตอนต้น	1130	37.6
	ประถมศึกษาตอนปลาย	471	15.7
	มัธยมศึกษาตอนต้น	441	14.7
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	348	11.6
	ปวช.	126	4.2
	ปวส.	195	6.5
	ปริญญาตรี	252	8.4
	สูงกว่าปริญญาตรี	42	1.4
อาชีพของผู้ปกครอง	รับราชการ	372	12.4
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	93	3.1
	รับจ้าง	1102	36.7
	ค้าขาย	726	24.2
	เกษตรกรรม	165	5.5
	พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม	132	4.4
	ทำงานบริษัท	300	10.0
	อื่นๆ	115	3.8
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	ไม่พอใช้	418	13.9
	พอใช้	2347	78.1
	เหลือเก็บ	240	8.0
สถานภาพสมรสของบิดามารดา	บิดามารดาอยู่รวมกัน	2325	77.4
	บิดามารดาแยกกันอยู่	307	10.2
	บิดามารดาหย่าร้างกัน	169	5.6
	บิดาถึงแก่กรรม	177	5.9
	มารดาถึงแก่กรรม	27	0.9
ภูมิสำเนาเดิมของบิดามารดา	ภาคกลาง	2428	80.8
	ภาคใต้	168	5.5
	ภาคเหนือ	186	6.2
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	225	7.5

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวแปร	ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะที่พักอาศัย	บ้านเช่า	339	11.3
	บ้านตนเอง	2477	82.4
	บ้านพักข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	75	2.5
	บ้านพักพนักงานอุตสาหกรรม	36	1.2
	แฟลตหรือห้องชุด	78	2.6

จากตาราง 1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีนักเรียนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีนักเรียนวัยรุ่นตอนต้นมากกว่าวัยรุ่นตอนกลาง และวัยรุ่นตอนปลายตามลำดับ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำ กลาง สูงในจำนวนใกล้เคียงกัน ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นสูงสุด อาชีพของผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือค้าขาย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับพอใช้มีจำนวนมากที่สุด ลักษณะของที่พักอาศัยเป็นบ้านของตนเองมีจำนวนมากที่สุด ภูมิลำเนาเดิมของบิดามารดาอยู่ในภาคกลางมีจำนวนมากที่สุดสถานะภาพสมรสของบิดามารดาเป็นแบบบิดามารดาอยู่ร่วมกันมีจำนวนมากที่สุด และระดับชั้นของนักเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 มีจำนวนมากใกล้เคียงกัน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในแต่ละด้าน

ตาราง 2 ระดับปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในแต่ละด้าน

ลำดับที่	ปัญหาในแต่ละด้าน	คะแนนเฉลี่ยของระดับปัญหา
1.	ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพ และการศึกษา	1.72
2.	ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ และส่วนตัว	1.58
3.	ด้านโรงเรียน	1.54
4.	ด้านการเงิน การงาน และสภาพความเป็นอยู่	1.49
5.	ด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา	1.48
6.	ด้านกิจกรรมทางสังคม และนันทนาการ	1.45
7.	ด้านความสัมพันธ์ทางอารมณ์	1.44
8.	ด้านบ้านและครอบครัว	1.44
9.	ด้านสุขภาพและพัฒนาการด้านร่างกาย	1.41

จากตาราง 2 พบว่านักเรียนมีปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางสามด้าน คือ ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านโรงเรียนตามลำดับ ส่วนปัญหาด้านอื่นๆ นักเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับต่ำ

ตอนที่3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำแนกตามตัวแปรด้านเพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลักษณะของที่พักอาศัย ภูมิสำเนาเดิมของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และระดับชั้นของนักเรียน ดังแสดงในตาราง 3 - 18

3.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำแนกตามตัวแปรด้านเพศ

ตาราง3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำแนกตามตัวแปรด้านเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ชาย	1127	47.6149	32.753	8.95***
หญิง	1863	59.4208	36.201	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 3 แสดงว่าระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำแนกตามตัวแปรด้านอายุ

ตาราง 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
จำแนกตามตัวแปรด้านอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2789.5748	1394.7874	1.1121
ภายในกลุ่ม	2984	3742410.916	1254.1592	
ผลรวม	2986	3745200.491		

จากตาราง4 แสดงว่านักเรียนอายุต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหา ไม่แตกต่างกัน

3.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียน จำแนกตามตัวแปร ด้านระดับชั้นของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา

ตาราง 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียน จำแนกตาม
ตัวแปรด้านระดับชั้นของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	161776.6723	32355.3345	26.9373***
ภายในกลุ่ม	2984	3584189.796	1201.1360	
ผลรวม	2989	3745966.469		

จากตาราง5 นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อย่างน้อย 1 คู่ เพื่อศึกษาว่านักเรียนมีระดับชั้นใดสูงต่ำกว่า
กันจึงทดสอบรายคู่โดย Scheffe's test ดังแสดงในตาราง6

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
จำแนกตามตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1876.9272	938.4636	.7487
ภายในกลุ่ม	2987	3744089.541	1253.4615	
ผลรวม	2989	3745966.469		

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยของ
ปัญหา ไม่แตกต่างกัน

3.5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำแนก ตามตัวแปรด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตาราง 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
จำแนกตามตัวแปรด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	27406.1433	3915.1633	3.1397**
ภายในกลุ่ม	2982	3718560.325	1247.0021	
ผลรวม	2989	3745966.469		

จากตาราง 8 นักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยของ
ปัญหาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อย่างน้อย 1 คู่ เพื่อศึกษาว่านักเรียนมี
ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาระดับใดสูงต่ำกว่ากันจึงทดสอบรายคู่โดย Scheffe's test
ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่

ประเภท	สูงกว่า	ปวส.	มัธ	ปวช.	มัธ	ประ	ประ	ปริญ
	ปัญ		ยม		ยม	ถม	ถม	ญา
	X	ญาตรี	ต้น		ปลาย	ปลาย	ต้น	ตรี
สูงกว่า	41.2							
ปริญญาตรี								
ปวส.	47.8							
มัธยมต้น	51.8							
ปวช.	55.5							
มัธยมปลาย	56.1		*					
ประถมปลาย	56.4		*					
ประถมต้น	56.5		*					
ปริญญาตรี	56.5							

จากตาราง 9 นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปวส. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปวส. และนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำแนกตามตัวแปรด้านอาชีพของผู้ปกครอง

ตาราง 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำแนกตามตัวแปรด้านอาชีพของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	7	44379.8420	6339.9774	5.1075***
ภายในกลุ่ม	2982	3701586.627	1241.3101	
ผลรวม	2989	3745966.469		

จากตาราง10 นักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อย่างน้อย 1 คู่ เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีอาชีพใดสูงต่ำกว่ากันจึงทดสอบรายคู่โดย Scheffe's test ดังแสดงในตาราง11

ตาราง11 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพ ต่างกัน เป็นรายคู่

ประเภท	X	รัฐวิ สาห กิจ	ค้า ขาย	รับ จ้าง	บริษัท	รับ ราชการ	เกษตร กรรม	โรง งาน	อื่น ๆ
รัฐวิสาหกิจ	40.3								
ค้าขาย	53.1	*							
รับจ้าง	54.0	*							
บริษัท	55.2	*							
รับราชการ	56.8	*							
เกษตรกรรม	60.9	*							
โรงงาน	91.9	*							
อื่นๆ	63.2	*							

จากตาราง11 นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหา มากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหา มากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพทำงานบริษัทมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหา มากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหา มากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหา มากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหา มากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ และ นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพอื่นๆมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหา มากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำแนกตามตัวแปรด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
จำแนกตามตัวแปรด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	77435.5563	38717.7782	31.5015***
ภายในกลุ่ม	2984	3667561.079	1229.0754	
ผลรวม	2986	3744996.635		

จากตาราง12 นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีคะแนนเฉลี่ย
ของปัญหาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อย่างน้อย 1 คู่ เพื่อศึกษาว่านักเรียน
มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับใดสูงกว่ากันจึงทดสอบรายคู่โดย Scheffe's test
ดังแสดงในตาราง13

ตาราง13 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีฐานะทาง
เศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่

ประเภท	$\bar{X}$	เหลือเก็บ	พอใช้	ไม่พอใช้
เหลือเก็บ	46.6456			
พอใช้	53.7384	*		
ไม่พอใช้	66.6962	*	*	

จากตาราง13 นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวพอใช้ มีคะแนนเฉลี่ยของ
ปัญหามากกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแบบเหลือเก็บ นักเรียนที่มีฐานะ
ทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่พอใช้ มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหามากกว่านักเรียนที่มีฐานะทาง
เศรษฐกิจของครอบครัวแบบเหลือเก็บ และนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
ไม่พอใช้ มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหามากกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแบบ
พอใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำแนกตาม
ตัวแปรด้านลักษณะที่พึงอาศัย

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
จำแนกตามตัวแปรด้านลักษณะที่พักอาศัย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	21526.6275	5381.6569	4.3132**
ภายในกลุ่ม	2985	3724439.841	1247.7185	
ผลรวม	2989	3745966.469		

จากตาราง14 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีลักษณะที่พักอาศัยต่างกันมีคะแนนเฉลี่ย
ของปัญหาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อย่างน้อย 1 คู่ เพื่อศึกษาว่านักเรียน
มีลักษณะที่พักอาศัยแบบใดสูงต่ำกว่ากันจึงทดสอบรายคู่โดย Scheffe's test ดังแสดงใน
ตาราง15

ตาราง15 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีลักษณะที่พัก
อาศัยต่างกันเป็นรายคู่

ประเภท	บ้าน ตนเอง	แฟลต หรือ ห้องชุด	บ้าน พัก พนัก งาน อุตสาหกรรม	บ้าน เช่า	บ้าน พักข้าราชการ หรือรัฐ วิสาหกิจ
$\bar{X}$					
บ้านตนเอง	53.91				
แฟลตหรือห้องชุด	54.35				
บ้านพักพนักงาน อุตสาหกรรม	58.33				
บ้านเช่า	59.93	*			
บ้านพักข้าราชการหรือ รัฐวิสาหกิจ	66.56	*			

จากตาราง 15 นักเรียนที่มีลักษณะที่พักอาศัยเป็นแบบบ้านเช่า มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหามากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะที่พักอาศัยแบบบ้านตนเอง และนักเรียนที่มีลักษณะที่พักอาศัยเป็นแบบบ้านพักข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหามากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะที่พักอาศัยแบบบ้านตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน จำแนกตามตัวแปรด้านภูมิลำเนาเดิมของบิดามารดา

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำแนกตามตัวแปรด้านภูมิลำเนาเดิมของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	7610.3527	2536.7842	2.0262
ภายในกลุ่ม	2986	3738356.116	1251.9612	
ผลรวม	2989	3745966.469		

จากตาราง16 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีผู้ปกครองมาจากภูมิลำเนาเดิมที่ต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาไม่แตกต่างกัน

3.10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำแนกตามตัวแปรด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดา

ตาราง 17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำแนกตามตัวแปรด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	29723.0355	7430.7589	5.9656***
ภายในกลุ่ม	2982	3714370.916	1245.5972	
ผลรวม	2986	3744093.952		

จากตาราง 17 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อย่างน้อย 1 คู่ เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาแบบใดสูงต่ำกว่ากันจึงทดสอบรายคู่โดย Scheffe's test ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดา ต่างกันเป็นรายคู่

ประเภท		บิดา มารดา อยู่รวม กัน	บิดาถึง แก่กรรม	มารดา ถึงแก่ กรรม	บิดา มารดา แยกกัน อยู่	บิดา มารดา หย่า ร้างกัน
	X					
บิดามารดาอยู่รวมกัน	53.85					
บิดาถึงแก่กรรม	53.95					
มารดาถึงแก่กรรม	55.11					
บิดามารดาแยกกันอยู่	57.62					
บิดามารดาหย่าร้าง กัน	67.01	*	*		*	

จากตาราง 18 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสแบบบิดามารดาหย่าร้างกันมากกว่า แบบบิดามารดาอยู่รวมกันกัน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสแบบบิดามารดาหย่าร้างกันมากกว่าแบบบิดาถึงแก่กรรม และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสแบบบิดามารดาหย่าร้างกันมากกว่า แบบบิดามารดาแยกกันอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับของปัญหาตามตัวแปรด้าน เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัย ภูมิลำเนาเดิมของบิดามารดาและสถานภาพสมรสของบิดามารดากับปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา

2. เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรด้าน เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัย ภูมิลำเนาเดิมของบิดามารดา และสถานภาพสมรสของบิดามารดา ที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีปัญหาแตกต่างกัน
2. นักเรียนอายุต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
3. นักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
5. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
7. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
8. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
9. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
10. นักเรียนที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3,005 คนเป็นนักเรียนชาย 1,136 คน เป็นนักเรียนชาย 1,869 คน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม

แบบสอบถามปัญหาของนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลักษณะที่พักอาศัย ภูมิสำเนาเดิมของบิดามารดา และสถานภาพสมรสของบิดามารดา

ตอนที่2 แบบสอบถามปัญหาของนักเรียนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 108 ข้อ แบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยปรับปรุงขึ้น แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9583

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 - 10 ธันวาคม 2541 โดยขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการ และอาจารย์ผู้สอนของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการแจก และเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองทั้งสิ้น 3504 ฉบับ และได้รับคืนมา 3005 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.76

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม โดยจำแนกตามตัวแปรด้าน เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลักษณะของที่พักอาศัย ภูมิสำเนาเดิมของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และระดับชั้นของนักเรียน

ตอนที่2 ผลการศึกษาระดับปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ในแต่ละด้าน

ตอนที่3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยจำแนกตามตัวแปรด้านเพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลักษณะของที่พักอาศัย ภูมิสำเนาเดิมของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และระดับชั้นของนักเรียน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. ปัญหาของนักเรียนที่อยู่ในระดับปานกลางมีปัญหาเรียงจากมากไปน้อยคือ ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว และด้านโรงเรียน ส่วนด้านอื่นๆอยู่ในระดับต่ำ

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา นักเรียนหญิง มีปัญหามากกว่า นักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

8. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

9. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีลักษณะที่พึงอาศัยต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

10. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีบิดามารดาที่มีภูมิฐานะเดิมต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

11. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีบิดามารดามีสถานภาพสมรสของบิดามารดาต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาของนักเรียน สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. เกี่ยวกับระดับของปัญหาด้านต่างๆ พบว่าด้านที่นักเรียนมีปัญหาในระดับปานกลางเรียงลำดับจากมากไปน้อยมี3ด้านคือด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาด้านการปรับตัวทางสังคมและส่วนตัวและด้านโรงเรียนส่วนด้านอื่นๆ นักเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพร โอตระกูลและเจตสันต์ แดงสุวรรณ(2524)ที่พบว่าปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียนชนบทอำเภอสูงเนินจังหวัดนครราชสีมาเป็นปัญหาเรื่องการเงินแลปัญหาด้านอนาคตในเรื่องอาชีพและการศึกษาเพราะในปัจจุบันนักเรียนส่วนใหญ่ยอมรับการศึกษามีความสำคัญต่อความสำเร็จในชีวิตและสังคมทั้งนี้เพราะเด็กวัยรุ่นถือว่างานพัฒนาการ

ด้านความรู้ความชำนาญ ความคิดเป็นงานประจำขึ้นการพัฒนาของชีวิต (พาสนา ผโลติลปี. 2535:95 อ้างอิงจากHavighurst.1953)เป็นงานที่ต้องได้รับการประเมินจากผู้อื่น เพื่อก้าวไปสู่งานประจำวัยในขั้นต่อไป เช่น การเลือกประกอบอาชีพ การสร้างชีวิตครอบครัวของตนเอง ดังนั้นนักเรียนจึงให้ความสำคัญในการเรียน และตั้งพยายามศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จด้วยดี

2. นักเรียนหญิงมีปัญหามากกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคาเพลน (Kaplan . 1959 : 293) ทั้งนี้เพราะเด็กหญิงมีปัญหาความคับข้องใจ และการปรับตัวมากกว่าเด็กชาย เนื่องจากเด็กหญิงได้รับการปกป้องมาก มีอิสระน้อยกว่า ต้องทำตามความต้องการของพ่อแม่อย่างใกล้ชิด และนอกจากนี้ยังมีความขัดแย้งอยู่ภายในมากมาย ซ้ำอายุ จะเก็บกตความวิตกกังวล และความก้าวร้าวไว้ จึงทำให้เกิดความคับข้องใจได้ ส่วนเด็กชายนั้นมีอิสระในการที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ หรือการแสดงออกทางอารมณ์มากกว่า และแสดงความก้าวร้าวออกได้มาก ได้รับคำสอนคำแนะนำ และการจู้จี้ จากผู้ใหญ่น้อยกว่า ดังจะเห็นได้ว่ามีข้อมูลของคนไข้ที่รักษาในโรงพยาบาลจิตเวช มีผู้หญิงเข้ารับการรักษามากกว่าผู้ชาย ทั้งนี้เพราะปัญหาต่างๆของผู้หญิงที่ถูกเก็บกดไว้จะเพิ่มความกังวลขึ้น จนแสดงออกในด้านการปรับตัวไม่ได้ เนื่องจากตามสภาพสังคมไทย เพศชาย เพศหญิงได้รับการอบรมสั่งสอน หรือได้รับการคาดหวังจากสังคมแตกต่างกัน ทำให้มีความรู้สึกนึกคิด เจตนาคติ พฤติกรรม บุคลิกภาพแตกต่างกัน โดยที่เพศหญิงได้รับการปลูกฝังให้มีอิสระน้อย อยู่ในความดูแลของบิดามารดาอย่างใกล้ชิด ต้องทำตามความต้องการของบิดามารดา มีกฎเกณฑ์ มารยาททางสังคมเป็นแนวทางในการปฏิบัติตัว ส่วนเพศชายสังคมไทยมีความเชื่อว่ามีความเป็นผู้นำ ได้รับการยกย่องทางสังคม ได้รับการเลี้ยงดูให้มีอิสระมากกว่าผู้หญิง มีกฎเกณฑ์มารยาททางสังคมในการประพฤติปฏิบัติจำกัดน้อยกว่าเพศหญิง ทำให้สามารถคบหาเพื่อนได้โดยไม่ต้องการปกป้องดูแลจากบิดามารดาอย่างใกล้ชิด เหมือนกับเพศหญิง ถึงแม้ว่าค่านิยมในสังคมปัจจุบันได้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงสถานะภาพของเพศชายและเพศหญิงไปบ้างก็ตาม แต่สำหรับในสภาพสังคมกึ่งเมืองกึ่งชนบทของโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี เพศหญิงยังคงได้รับการอบรมสั่งสอนให้รู้จักรักษานวลสงวนตัวเหมือนเช่นเดิม อาจมีการลดความเข้มงวดควบคุมลงเพื่อให้เหมาะสมกับวิถีการดำรงชีวิตตามสภาพสังคมปัจจุบัน

สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี เป็นโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งจำเป็นที่นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีโอกาสพบปะพูดคุย ใช้ชีวิตในโรงเรียน และทำกิจกรรมร่วมกัน ดังนั้นเพื่อให้ นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสถานศึกษานั้น จำเป็นต้องได้รับความรู้ความเข้าใจ และการอบรมสั่งสอนที่ถูกต้อง เหมาะสมจากคณะครู อาจารย์ ตลอดจนผู้ปกครอง ปัญหาที่จะค่อยๆลดน้อยลง ใช้ชีวิตในการศึกษาร่วมกันอย่างมีความสุข และเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และเป็นที่ยกย่องชื่นชมในสังคม

3. นักเรียนที่อยู่ระดับชั้นต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับ จิตรียา ไชยศรีพรหม (2527 : 84) ได้ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาแต่ละระดับชั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ กุลวรรณ วิทยาวงศรุจิ (2526 : 58) ที่พบว่าวัยรุ่นที่มีระดับชั้นต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน และแนวโน้มของการปรับตัวจะดีขึ้นตามระดับชั้นที่สูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า เมื่อพิจารณาถึงสภาพส่วนตัวของนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยส่วนรวมแล้ว พบว่านักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทางสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว การศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพทางภูมิประเทศของบิดามารดา ภูมิลำเนาเดิมของบิดามารดา ลักษณะที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกันก็มีส่วนทำให้เกิดการประสมปัญหาแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่อายุต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่นที่มีอายุใกล้เคียงกัน จึงมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

นักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ปทุมธานี อยู่ในวัยรุ่นตอนต้นร้อยละ 50.4 วัยรุ่นตอนกลางร้อยละ 38.5 และวัยรุ่นตอนปลายร้อยละ 11.1 จะเห็นว่าโดยส่วนรวมของนักเรียนจะอยู่ในช่วงของวัยรุ่นตอนต้น และวัยรุ่นตอนกลางเป็นช่วงที่พัฒนาการทางร่างกายทั้งเด็กหญิง และเด็กชายมีการเจริญเติบโต และพัฒนาการสมบุรณ์มากขึ้น มีพัฒนาการด้านอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิด และสติปัญญาจะเจริญเติบโตใกล้เคียงกัน มีการตัดสินใจในเรื่องต่างๆด้วยตนเอง แก้ปัญหาด้วยตนเอง การประสมปัญหาของนักเรียนจึงไม่แตกต่างกัน

5. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับ พวงสร้อย วรกุล (2522 : 81 - 82) ได้เปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร และสงขลา นั้นไม่พบว่าแตกต่างกันในการปรับตัวของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

นักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ปทุมธานี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำร้อยละ 38.7 ระดับปานกลางร้อยละ 31.2 และระดับสูงร้อยละ 30.1 ดังนั้นอาจเป็นเพราะว่าคณะครูอาจารย์โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ จัดให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม มีการแบ่งกลุ่มละกันทั้งเด็กเก่ง และเด็กอ่อน ให้ความยุติธรรม ความเสมอภาค ความใกล้ชิด เอาใจใส่ ดูแล และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันค่อนข้างมาก ทั้งสอนให้เกิดความรู้ความสามารถทางวิชาการต่างๆ ให้การอบรมดูแลความประพฤติ และกอนิสัยในการทำงาน เป็นที่ปรึกษา แนะนำช่วยเหลือ ช่วยแก้ปัญหา ตลอดจนสร้างบรรยากาศในการเรียน การสอนโดยไม่เลือกปฏิบัติกับกลุ่มใด

6. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ดังนั้นระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนก็น่าจะมีอิทธิพลทำให้ทัศนคติต่อบทบาทการเป็นผู้ปกครองแตกต่างกันด้วย เนื่องจากผู้ปกครองที่มีความรู้พื้นฐานที่สำคัญของครอบครัวเข้าใจถึงความสำคัญในบทบาทการเป็นผู้ปกครองมีความรู้ในเรื่องพัฒนาการของเด็กวัยรุ่น ย่อมจะเป็นผู้ที่เล็งเห็นความสำคัญของบทบาทการเป็นผู้ปกครองเป็นอย่างดี ซึ่ง (พงษ์สุตา รัตนมาตมกล . 2533: 37 อ้างอิงจาก สุวรรณี ศรีจันทร์อาภา 2527) ได้ศึกษาพบว่า บิดามารดาที่มีการศึกษาระดับสูงจะมีความพร้อมในการเป็นบิดามารดา มากกว่า บิดามารดาที่มีการศึกษาต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 178 - 180) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อแนวความคิด พฤติกรรม และบุคลิกภาพของบุคคลเป็นอย่างมาก ที่จะสร้างเสริมบุคลิกภาพของเด็กและวัยรุ่นให้เป็นบุคคลที่มีประโยชน์แก่ตนเองและสังคม ดังนั้นระดับการศึกษาของผู้ปกครองก็แตกต่างกัน ทำให้ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของแต่ละครอบครัวมีความแตกต่างกันตามลักษณะพื้นฐานการศึกษาและอุปนิสัยของบุคคลที่เลี้ยงดูเด็กมาตั้งแต่เขาไว้บ นักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ปทุมธานี ที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน จึงมีปัญหาแตกต่างกัน

7. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อาชีพของผู้ปกครองจะเป็นสิ่งกำหนดฐานะทางสังคม และมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนด้วย วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 68 - 71) ได้ศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรด้านอาชีพของบิดามารดา ว่าส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงใด ผลการศึกษาพบว่าอาชีพของบิดามารดาจะเป็นสิ่งส่งเสริมความสามารถในการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง แต่ถ้านักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับอาชีพของบิดามารดา จะกลายเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ

สำหรับนักเรียนโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ปทุมธานี ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน ได้แก่ อาชีพรับจ้างร้อยละ 36.7 อาชีพค้าขายร้อยละ 24.2 รับราชการร้อยละ 12.4 และอาชีพทำงานบริษัทร้อยละ 10.0 เมื่อผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน ความรับผิดชอบในหน้าที่ของแต่ละอาชีพก็ต่างกันการดำเนินชีวิต เวลาในการอบรมเลี้ยงดู ประสิทธิภาพทัศนคติ จริธรรม คุณธรรม การแนะนำสั่งสอน หรือพฤติกรรม กิริยาท่าทางต่างๆที่สมาชิกในครอบครัวปฏิบัติต่อกันนั้นจะถ่วงทอดลงสู่เด็ก เด็กจะซึมซับสิ่งต่างๆนั้นไว้ และจะแสดงออกเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นเมื่ออาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน ปัญหาของนักเรียนโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จึงแตกต่างกัน

8. นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพวงสร้อย วรกุล

(2522 : 84) พบว่าโดยส่วนรวมแล้วนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ปานกลาง และสูงมีสภาพปัญหาในการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียนโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ปทุมธานี อยู่ในระดับพอใช้ร้อยละ 78.1 ไม่พอใช้ร้อยละ 13.9 และเหลือเก็บร้อยละ 8.0 ดังนั้นฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของนักเรียน เด็กที่มาจากครอบครัวที่ฐานะทางเศรษฐกิจไม่พอใช้ย่อมขาดประสบการณ์ต่างๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้เด็กเกิดปัญหา และอาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียนได้

9. นักเรียนที่มีลักษณะที่พักอาศัยต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งพิทักษ์ พงศ์รัตน์ (2522 : 55 - 58) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยครูยะลา พบว่าที่พักอาศัยเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยครูยะลา ลักษณะที่พักอาศัยของนักเรียนโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ปทุมธานี เป็นบ้านตนเองร้อยละ 82.4 บ้านเช่าร้อยละ 11.3 และบ้านพักข้าราชการร้อยละ 2.5 ลักษณะที่พักอาศัยเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงชีวิต ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย สะดวกสบาย และมีความเป็นอิสระภายในบ้าน ดังนั้นลักษณะที่พักอาศัยต่างกัน นักเรียนจึงมีปัญหาแตกต่างกัน

10. นักเรียนที่มีบิดามารดามีภูมิฐานะเดิมต่างกัน มีปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับสมมติที่ สีสาส์พิสุทธิ (2518 : 70) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัวของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 2 พบว่านักเรียนที่อยู่ในชนบทมีปัญหทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกับนักเรียนที่อยู่ในเมือง นักเรียนโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ปทุมธานี มีบิดามารดาที่มีภูมิฐานะเดิมอยู่ในเขตภาคกลางร้อยละ 80.8 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 7.5 ภาคเหนือร้อยละ 6.2 และภาคใต้ร้อยละ 5.5 และสภาพครอบครัวส่วนใหญ่บิดามารดาจะอยู่รวมกัน การโยกย้ายภูมิฐานะเพื่อการประกอบชีพ และให้โอกาสในการศึกษาต่อของบุตรในโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ปทุมธานี จึงมีปัญหาไม่แตกต่างกัน

11. นักเรียนที่มีบิดามารดามีสถานภาพสมรสต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งนิลวรรณ ศิริอังกุล (2535 : 76) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของนักเรียนในชุมชนแออัดเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่อยู่ในครอบครัวปกติ มีสุขภาพจิตด้านการปรับตัวทางอารมณ์ดีกว่านักเรียนที่อยู่ในครอบครัวแตกแยก และศุภลักษณ์ พงุทธิพงศ์สิทธิ์ (2534 : 167) ได้ศึกษาสุขภาพจิต และพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง พบว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง มีพฤติกรรมชอบแกล้งเพื่อนมากกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาไม่ได้หย่าร้าง และนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ไม่ได้หย่าร้างกัน ดังนั้นสภาพบ้านที่อบอุ่น

ภายในบ้านมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ระหว่างพ่อแม่ลูก เป็นรากฐานที่สำคัญในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับตัวให้เข้ากับสังคมโดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ในครอบครัวที่อบอุ่นจะเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์ สามารถพูดคุยก่ออย่างเปิดเผย มีโอกาสพัฒนาความเป็นตัวเอง ตรงกันข้ามหากนักเรียนอยู่ในครอบครัวที่มีคามารดาปล่อยปละละเลย ไม่มีเวลาพูดคุยปรึกษา ย่อมส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าเหงาขาดกำลังใจ ห่อถอยเมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรค ประสบปัญหาด้านการปรับตัว ด้านการเรียน เกิดความเครียด ความยากลำบากในการใช้ชีวิต นักเรียนโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ปทุมธานีที่มาจากครอบครัวที่มีบิดามารดามีสถานภาพสมรสต่างกัน จึงมีปัญหาแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้บริหารโรงเรียน ควรนำผลการศึกษาในครั้งนี้ ไม่เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพิจารณาหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน อันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ทั้งนี้เพราะจากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และระดับน้อยทั้ง 9 ด้านดังนี้ ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และด้านตัว ด้านโรงเรียน ด้านการเงิน การงาน และสภาพความเป็นอยู่ ด้านศีลธรรม จรรยา และกาลเทศะ ด้านกิจกรรมทางสังคม และนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านบ้านและครอบครัว ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพ และการศึกษานั้นพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหา จึงควรหาแนวทางแก้ไขปัญหานักเรียน อันจะทำให้ให้นักเรียนใช้ชีวิตในการเรียนอย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จในอนาคตต่อไป

1.2 อาจารย์ผู้สอน อาจารย์แนะแนว และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรนำผลจากการศึกษาครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด มีการติดตามนักเรียนที่ประสบปัญหาอย่างจริงจัง

1.3 บิดามารดา ผู้ปกครองของนักเรียน ควรให้ความรักความอบอุ่น และความยุติธรรมแก่เด็กทุกคน เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น เป็นตัวของตัวเอง ยอมรับฟังความคิดเห็น เป็นที่ปรึกษาแก่เด็กเมื่อมีปัญหา ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งน่าจะเป็นวิธีการหนึ่งในการช่วยให้เด็กอยู่ในสังคมได้ดี

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรศึกษาค้นคว้าปัญหาของนักเรียนในภูมิภาคต่างๆ แล้วนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการนำไปช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาได้ตรงกับสภาพปัญหาที่แท้จริงและพัฒนาให้นักเรียนได้ถูกต้อง

2.2 การทำการศึกษาในรูปการทดลอง เช่น การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล และการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม ซึ่งอาจจะช่วยลดปัญหาทางสังคมในเด็กและเยาวชนได้.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พินศิริ . การสำรวจปัญหาการเรียนสังคมและส่วนตัวของนักเรียนสารพัดช่างใน กรุงเทพมหานคร . ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2526 . อัดสำเนา.
- กุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ. ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการปรับตัว. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2526 . อัดสำเนา.
- กฤษณา แสงเดช. การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียนสังคม และส่วนตัวของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพฯและจังหวัดชัยภูมิ.
ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2518 . อัดสำเนา.
- คมเพชร ฉัตรศุภกุล. การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจการปรับตัวและ
กิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.กศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินญาณินพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2526 . อัดสำเนา.
- คมกริช วัฒนาศักดิ์ยร . ศาลคดีเด็กและเยาวชน . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ฟ้ารุ่งหุ่นส่วนจำกัด
การพิมพ์ , 2507.
- จรรยา สุวรรณทัต. ประมวลบทความวิชาการฉบับพิเศษ พ.ศ. 2525 - 2535 . กรุงเทพฯ :
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว. ประสานมิตร , 2526 . อัดสำเนา.
- จิตติยา ไชยศรีพรหม. ลักษณะบุคลิกภาพการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
(ม.1 -ม.3) ในกรุงเทพมหานคร . ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2527 . อัดสำเนา.
- จงกล ศตะภูริ. บทบาทของครูที่จะช่วยเด็กวัยรุ่นที่จะเผชิญปัญหาชีวิต. วิทยานิพนธ์ คม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2500 . อัดสำเนา.
- จิระ จำเจริญศิลป์ . ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย.
ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ,
2518 . อัดสำเนา.
- ถนอมศรี อินทนนท์. การศึกษาสุขภาพจิตและพฤติกรรมกล้าแสดงออกของวัยรุ่นที่อยู่ใน
สิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน . ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2530.อัดสำเนา.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2537.

นิจารณ กิริอังกุล . สุขภาพจิตของนักเรียนในชุมชนแออัด เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ,
 2535. อัดสำเนา.

ปราชญ์ปิ่น กัณเณตร . ความสัมพันธ์ระหว่างการตอบสนองระหว่างบุคคล ความเกรงใจ
และการปรับตัว . ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา , 2515.
 อัดสำเนา.

เปรมสุรีย์ เชื้อมทอง. การศึกษาเปรียบเทียบสุขภาพจิตของเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์กับ
เด็กวัยรุ่นในโรงเรียน. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร , 2526. อัดสำเนา.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ . สุขภาพจิตเบื้องต้น . กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บัณฑิตการพิมพ์, 2515.
 พวงสร้อย วรกุล. การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียน ชั้นมัธยม
ศึกษาตอนต้น กรุงเทพมหานคร และสงขลา. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2522. อัดสำเนา.

พาสณา ผลไศลปี. การสำรวจปัญหาการปรับตัวในเด็กวัยรุ่น กรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์
 ก.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2535 . อัดสำเนา.

พิทักษ์ พหลรัตน์. ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา วิทยาลัยครู
ยะลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , 2522. อัดสำเนา.

พรพิมล เจียมนาครินทร์ . พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : บริษัทคอมมาฟอร์ม จำกัด , 2539.

ไพศาล ห่วงพานิช. ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการเรียนของนิสิตชั้น
ปีที่ 3 . กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร , 2526 . อัดสำเนา.

ภูษงค์ เลาสหศิริ . การเปรียบเทียบสภาพปัญหาด้านการปรับตัวและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น . ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2535. อัดสำเนา.

รุ่งทิวา จักรกร . การมัธยมศึกษา . กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526 .

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น,
 2538.

ลัดดาวัลย์ หกสุวรรณ . การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครกับโรงเรียนสาธิต
ในกรุงเทพมหานคร . ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร , 2518. อัดสำเนา.

- วิมล โรจน์วิระ. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ทางสังคมและการปรับตัวระหว่างเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 . ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2513. อัดสำเนา.
- คันสนีย์ ชีรเชียรประภา. การศึกษาเกณฑ์ปกติของลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นไทยในโรงเรียนสาธิต ในจังหวัดพระนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2531. อัดสำเนา.
- ศุภลักษณ์ พุทธิพงศ์สิทธิ์. สุขภาพจิตและพฤติกรรมการเรียนของมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. คณะสังคมศาสตร์ กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534. อัดสำเนา.
- สมคิด บุญเรือง. การศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสามารถในการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2515 . ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร , 2516. อัดสำเนา.
- สมศักดิ์ ลีภาพิสุทธิ์ . การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 2 . ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2518. อัดสำเนา.
- สมทรง สุวรรณเลิศ . ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับพ่อแม่ และการปรับตัวของวัยรุ่น. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร , 2515 . อัดสำเนา.
- สุวรรณณี ศรีจันทร์อาภา. ความพร้อมในการเป็นบิดามารดาของบิดามารดาในภาคเหนือของประเทศไทย . วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2527 . อัดสำเนา.
- เสาวรัตน์ จุลรัตน์. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2535. อัดสำเนา.
- อภิสิทธิ์ วงษ์ษา. ความรู้สึกลึก การปรับตัว และลักษณะความเป็นผู้นำของนักเรียนชั้น ป. 7 และ ม.3 ในเขตเทศบาลเมืองตาก . ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร , 2517 . อัดสำเนา.
- อัมพร โอตะกุล และ เจตสันต์ แต่งสุวรรณ . " สุขภาพจิตนักเรียนชนบทในงานอนามัยชุมชนสูงเนิน" . วารสารสุขศึกษา . (ตุลาคม - ธันวาคม) , 2524.

- Conger ,R.D. and others. " Perception of chide , chide-rearing values , and emotional distress as mediating links between environmental stresses and observed maternal behavior," Child Development. 55 : 2234-2247 ; 1984.
- Chopra,S.L. " Parental Occupation and Academic Achievement of High School Student in academic," The Journal of Education Research. 60: 359-362; April,1975.
- Children's Bureau,U.S.Department of Heath,Education and Welfare. Jarinile Court Statistics. 1950-1952.
- Delph,Danna Fean. "The Relationship of personal and Social Adjustment and Academically Related Interest to the School Success of Smith Grade Children From Low Income Homes,"Dissertation Abstracts.31:5028-A; April,1971.
- Eichenberger,Susan Abrams. "The Contribution of Systemic famary Functioning Variables to Children of Divorce as Reported by Custodial Percents," Dissertation Abstracts International. 51(3A) : 792; September,1990.
- Hurlock, Elizabeth B. Developmental Psychology. New York : Mc Graw-Hill,1959.
- Hurlock, Elizabeth B. Child Development . 6th ed. New York : Mc Graw-HillBook Company,1978.
- Hamacheck,Don E.and Mori Tukako. " Need Structure Personal Adjustment and Academia Self Concept and Beginning Education Students," Journal of Educational Research . 58: 158-162 ; December,1964.
- Havighurst , Robert J. Human Development and Education . New York : David Mc Kay Company, 1956.
- Kaplan, Louis. Mental Health and Humam an Relations in Education. New York : Harper and Brothers Publishers. 1959
- Kakkar , S.B. " Adjusment and Self - Acceptance," The Psychological Abstract . 42:706 :May,1968.
- Moran, Patricia Blanche. " Factors Related to Variability In Delinqueney Behaviors , Academic Performance and Emotional Adjustment Among Early Adolescents in Divorce and Intact Families," Dissertation Abstracts International.50(11B) :5347 ; May,1990.

- Nutt Monna Lavelle. " An Analysis of Student and Teacher Recording of Adolescent Problems," Dissertation Abstract International. 33:650-A : August,1972.
- Oklu, Katherina Keefer. " Gender Roles and Adjustment in Children of Divorce," Dissertation Abstracts International. 51(7B):3577 ;January,1991.
- Pansky, Jvnathun Hugh. " Gender Role and Adjustment in Children of Divorce," Dissertation Abstracts International.51(6):3143;December,1990.
- Rice,F.Phillip. The adolescent: development,relationships,and Culture. 8th ed .1996.
- Ringess, Thomans A. Mental Health in the School. New York: Random House,1968.
- Ross . L. Mooney and Leonard V. Gordon. " The Mooney Problem Chechlists," All rights reserved as stated in the Catalog The psychological corporation . New York : 1950.
- Schnell, Marry Mullany. " The Effects of Divorce on the Adjustment of Mildly Mentally Handicapped Children," Dissertation Abstracts International. 51(12B) : 6118;June,1991.
- Yamane,Taro. Statistics:An Introductory Analysis.N.Y.Harper and Row,1967.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความร่วมมือ และแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 5644
ที่.....ทม 1007/4๕18 วันที่ 13 พฤศจิกายน 2541
เรื่อง.....ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางจรัมพร สุวรรณวัฒนะ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การสำรวจปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร นัตรสุกุล และ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์, ดร.นันทา สุรักษา และ อาจารย์พรณพิศ วาณิชยการ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางจรัมพร สุวรรณวัฒนะ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลมรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

แบบสอบถามระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

1. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง
2. วัน เดือน ปีเกิด
3. อายุ ปีเดือน วัน
4. กำลังศึกษาอยู่ชั้น
5. สถานภาพของบิดามารดา
 - () 1. บิดามารดาอยู่รวมกัน
 - () 2. บิดามารดาแยกกันอยู่
 - () 3. บิดามารดาหย่าร้างกัน
 - () 4. บิดาถึงแก่กรรม
 - () 5. มารดาถึงแก่กรรม
6. อาชีพของผู้ปกครอง
 - () 1. รับราชการ
 - () 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - () 3. รับจ้าง
 - () 4. ค้าขาย
 - () 5. เกษตรกรรม
 - () 6. พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม
 - () 7. อื่น ๆ (ระบุ)
- 7.ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
 - () 1. ไม่พอใช้
 - () 2. พอใช้
 - () 3. เหลือเก็บ
8. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - () 1. ประถมศึกษาตอนต้น
 - () 2. ประถมศึกษาตอนปลาย
 - () 3. มัธยมศึกษาตอนต้น
 - () 4. มัธยมศึกษาตอนปลาย
 - () 5. ปวช.
 - () 6. ปวส.
 - () 7.ปริญญาตรี
 - () 8. สูงกว่าปริญญาตรี

9. ลักษณะที่อยู่อาศัย

- () 1. บ้านเช่า
- () 2. บ้านตนเอง
- () 3. บ้านพักข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- () 4. บ้านพักพนักงานอุตสาหกรรม
- () 5. แฟลต หรือห้องชุด

10. ภูมิสำเนาเดิมของบิดามารดา

- () 1. ภาคกลาง
- () 2. ภาคใต้
- () 3. ภาคเหนือ
- () 4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมายในช่องว่างที่กำหนดมีปัญหาดังต่อไปนี้ มากน้อยหรือไม่
 เพียงใด โดยแบ่งคำตอบออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- เป็นปัญหามากที่สุด
- เป็นปัญหา
- ไม่เป็นปัญหา

ปัญหาของนักเรียน	ระดับปัญหา		
	เป็นปัญหามากที่สุด	เป็นปัญหา	ไม่เป็นปัญหา
1. ข้าพเจ้าไม่ได้พกกำลังกายอย่างเพียงพอ			
2. ข้าพเจ้าปวดศีรษะบ่อยๆ			
3. ข้าพเจ้าสายตาไม่ดี			
4. ข้าพเจ้าสุขภาพไม่แข็งแรงเท่าที่ควรจะเป็น			
5. ข้าพเจ้าได้ออกไปเล่นกลางแจ้งไม่เพียงพอ			
6. ข้าพเจ้านอนไม่เพียงพอ			
7. ข้าพเจ้าเป็นหวัดบ่อยๆ			
8. ข้าพเจ้าเจ็บคอบ่อยๆ			
9. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการฟัง			
10. ข้าพเจ้ามีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการพูด เช่น การพูดผิดอย่าง			
11. ข้าพเจ้าเป็นโรคภูมิแพ้ เช่น แพ้ฝุ่น แพ้อากาศ			
12. ข้าพเจ้ามีฟันไม่ดี			
13. ข้าพเจ้ามีผลการเรียนต่ำมาก			
14. ข้าพเจ้าสอบได้คะแนนลำดับท้ายๆ			
15. ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียน			
16. ข้าพเจ้าไม่ชอบโรงเรียน			
17. ข้าพเจ้าอ่านหนังสือช้า			
18. ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการเรียน			
19. ตำราเรียนเข้าใจยาก			
20. ข้าพเจ้ามีความจำไม่ดี			

ปัญหาของนักเรียน	ระดับปัญหา		
	เป็นปัญหามากที่สุด	เป็นปัญหา	ไม่เป็นปัญหา
21.ข้าพเจ้ากลัวการพูดในห้องเรียน			
22.ห้องเรียนข้าพเจ้าคับแคบ			
23.ข้าพเจ้าไม่สนใจวิชาที่เรียน			
24.ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้เวลาเพียงพอในการศึกษาเล่าเรียน			
25.พ่อแม่ไม่เข้าใจข้าพเจ้า			
26.ข้าพเจ้าถูกพ่อแม่ตำหนิอยู่เสมอ			
27.พ่อแม่รักพี่หรือน้องมากกว่าข้าพเจ้า			
28.พ่อแม่ไม่ไว้วางใจข้าพเจ้า			
29.ข้าพเจ้าต้องการอิสระในชั้นมากกว่านี้			
30.ข้าพเจ้ามีความขัดแย้งกับพ่อแม่			
31.ข้าพเจ้ามักได้เถียงพ่อแม่			
32.ข้าพเจ้าต้องการความรัก			
33.ในครอบครัวข้าพเจ้ามีการทะเลาะเบาะแว้ง			
34.ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดคุยปัญหาบางอย่างที่บ้านได้			
35.ข้าพเจ้าอยากหนีออกจากบ้าน			
36.ข้าพเจ้าไม่ได้เล่าเรื่องให้พ่อแม่ฟังหมดทุกเรื่อง			
37.ข้าพเจ้าไม่ประทับใจคัมภีร์			
38.ข้าพเจ้าต้องการเงินจากพ่อแม่			
39.ข้าพเจ้าไม่มีเงินใช้ในการพักผ่อน			
40.ครอบครัวข้าพเจ้ามีปัญหาเรื่องการเงิน			
41.ข้าพเจ้าต้องการหารายได้เอง			

ปัญหาของนักเรียน	ระดับปัญหา		
	เป็นปัญหามากที่สุด	เป็นปัญหา	ไม่เป็นปัญหา
42.ข้าพเจ้าต้องการซื้อสิ่งของของตัวเองให้มากกว่านี้			
43.ข้าพเจ้าต้องการเงินสำหรับการศึกษาต่อหลังจากที่จบชั้นมัธยมศึกษา			
44.ข้าพเจ้าไม่มีห้องส่วนตัว			
45.ข้าพเจ้าไม่มีสถานที่รับรองเพื่อน			
46.พ่อแม่ข้าพเจ้าทำงานหนักเกินไป			
47.ข้าพเจ้าไม่ชอบเพื่อนบ้าน			
48.ข้าพเจ้าต้องการที่จะย้ายบ้านไปอยู่ที่อื่น			
49.ข้าพเจ้าถูกนินทา หรือถูกคนอื่นบูลลี่ถึง			
50.ข้าพเจ้าเข้ากับคนอื่นไม่ค่อยได้			
51.ข้าพเจ้าเป็นคนใจน้อย			
52.ข้าพเจ้ามีความประหม่นและดุ้งขากใจง่าย			
53.ข้าพเจ้ารู้สึกท้อ			
54.ข้าพเจ้าถูกวิพากษ์วิจารณ์			
55.ข้าพเจ้าถูกจับเวลาดูอยู่เสมอ			
56.มีบางคนไม่ชอบข้าพเจ้า			
57.ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงจากคนที่ตนเองไม่ชอบ			
58.บางครั้งข้าพเจ้าทำตัวเหมือนเด็กๆ			
59.ข้าพเจ้าพูดหรือกระทำโดยไม่คิด			
60.ข้าพเจ้าลำบากใจที่จะพูดเรื่องปัญหาของตนเอง			

ปัญหาของนักเรียน	ระดับปัญหา		
	เป็นปัญหามากที่สุด	เป็นปัญหา	ไม่เป็นปัญหา
61. ข้าพเจ้าไม่มีเวลาพักผ่อน			
62. ข้าพเจ้าไม่มีทักษะในการเล่นกีฬา			
63. ข้าพเจ้าไม่มีบริเวณที่เหมาะสมสำหรับการเล่นกีฬา			
64. ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสทำในสิ่งที่อยากทำ			
65. ข้าพเจ้าไม่สนใจดูแลเสื้อผ้าและของใช้			
66. ข้าพเจ้าไม่มีอะไรที่น่าสนใจทำในเวลาหยุดพักเรียน			
67. ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสที่จะทำงานอดิเรก			
68. ข้าพเจ้าต้องการเวลาเป็นของตนเองให้มากขึ้น			
69. ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสอ่านหนังสือที่ตนเองชอบ			
70. ข้าพเจ้าไม่ได้รับอนุญาตให้ไปเที่ยวกับเพื่อน			
71. ข้าพเจ้าไม่มีเวลาสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ			
72. ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้เข้าสังคม			
73. ข้าพเจ้าคิดบางอย่างจริงจังเกินไป			
74. ข้าพเจ้าตื่นได้ง่ายเกินไป			
75. ข้าพเจ้ากังวลใจ			
76. ข้าพเจ้าไม่อาจจริงจังกับงานบางอย่างเท่าที่ควร			
77. ข้าพเจ้าอารมณ์ไม่ดี อยู่ในความเศร้าอยู่เสมอ			
78. ข้าพเจ้ามีความยุ่งยากในการตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ			

ปัญหาของนักเรียน	ระดับปัญหา		
	เป็นปัญหามากที่สุด	เป็นปัญหา	ไม่เป็นปัญหา
79.ข้าพเจ้ากลัวการกระทำผิด			
80.ข้าพเจ้าหือใจง่ายเกินไป			
81.มีหลายๆสิ่งๆที่ข้าพเจ้าพยายามทำแต่ไม่สำเร็จ			
82.ข้าพเจ้ารู้สึกไม่มีความสุขตลอดเวลา			
83.ข้าพเจ้าไม่เชื่อมั่นในตนเอง			
84.ข้าพเจ้ามีปัญหามากเหลือเกิน			
85.ข้าพเจ้าไม่แน่ใจในการเลือกอาชีพ			
86.ข้าพเจ้าต้องการรู้ความสามารถของตนเอง ในทางอาชีพ			
87.ข้าพเจ้าต้องการคำแนะนำหลังจากจบชั้น มัธยมศึกษาแล้ว			
88.ข้าพเจ้ามีปัญหากับการเลือกวิชาที่ เหมาะสมเพื่อเตรียมตัวเรียนต่อ ในมหาวิทยาลัย			
89.ข้าพเจ้ามีปัญหากับวิชาที่เหมาะสม เพื่อเตรียมตัวเข้าทำงาน			
90.ข้าพเจ้าต้องการฝึกฝนเกี่ยวกับอาชีพ			
91.ข้าพเจ้ากลัวจะไม่มีความสามารถในการ เรียนชั้นมหาวิทยาลัย			
92.ข้าพเจ้าไม่ได้รับการฝึกฝนในด้านอาชีพ			
93.ข้าพเจ้าไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน			

ปัญหาของนักเรียน	ระดับปัญหา		
	เป็นปัญหามากที่สุด	เป็นปัญหา	ไม่เป็นปัญหา
94. ข้าพเจ้ากลัวว่าไม่มีงานทำหลังจากจบการศึกษา			
95. ข้าพเจ้าไม่ทราบวิธีการหางานทำ			
96. ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวอนาคต			
97. ข้าพเจ้าสงสัยเรื่องศาสนาที่ได้รับการบอกกล่าวมา			
98. ข้าพเจ้าไม่ชอบกิจกรรมทางศาสนา			
99. ข้าพเจ้าสงสัยว่าสวรรค์มีอะไร			
100. ข้าพเจ้าไม่อาจลืมความผิดพลาดที่เคยทำไว้ได้			
101. ข้าพเจ้าถูกรบกวนด้วยความคิดเรื่องสวรรค์			
102. ข้าพเจ้ากลัวบาปแล้วได้รับกรรม			
103. ข้าพเจ้าได้รับความลำบากจากเรื่องไม่ดีที่คนอื่นทำไว้			
104. ข้าพเจ้าถูกชักชวนให้พูดโกหกในห้องเรียน			
105. ข้าพเจ้ามีนิสัยที่ไม่ดีบางอย่าง			
106. ข้าพเจ้ากำลังถูกเข้ายวนใจ			
107. ข้าพเจ้ามีความผิดอยู่ในใจ			
108. ข้าพเจ้าถูกห้ามโทษในสิ่งที่ไม่ได้ทำ			

ภาคผนวก ข.
คุณภาพเครื่องมือ

1. ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามด้านสุขภาพและพัฒนาการด้านร่างกาย

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก <i>t</i>
1	5.75
2	7.38
3	4.00
4	6.40
5	4.86
6	7.20
7	7.27
8	4.56
9	4.56
10	2.91
11	6.00
12	6.4

2. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามด้านโรงเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
	t
13	8.27
14	10.76
15	5.75
16	6.0
17	8.28
18	6.12
19	11.08
20	10.18
21	7.29
22	8.86
23	7.33
24	8.29

3. ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามจำแนกบ้านและครอบครัว

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
	t
25	8.0
26	11.67
27	4.89
28	5.33
29	5.33
30	5.71
31	5.6
32	5.65
33	4.92
34	3.86
35	5.00
36	7.20

4. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามด้านการเงินการงาน และสภาพความเป็นอยู่

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก t
37	4.84
38	4.94
39	6.35
40	9.33
41	7.5
42	11.67
43	10.57
44	5.25
45	5.87
46	5.78
47	5.25
48	4.84

5. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามด้านความสัมพันธ์ทางสังคม

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก t
49	6.00
50	5.85
51	8.62
52	7.08
53	7.69
54	9.45
55	6.57
56	8.00
57	5.43
58	5.18
59	8.86
60	7.25

6. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก t
61	4.17
62	5.00
63	8.00
64	12.36
65	5.41
66	7.00
67	7.70
68	7.25
69	5.11
70	5.88
71	6.25
72	4.23

7. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามด้านการปรับตัวทางอารมณ์ และส่วนตัว

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
	t
73	8.31
74	5.75
75	8.00
76	7.73
77	6.67
78	8.86
79	7.75
80	8.86
81	7.20
82	5.85
83	7.43
84	7.2

8. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
	t
85	8.57
86	9.43
87	10.77
88	19.56
89	12.67
90	10.77
91	9.07
92	8.26
93	10.15
94	9.00
95	8.80
96	10.67

9. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก t
97	4.57
98	4.31
99	13.0
100	8.0
101	9.07
102	7.75
103	6.93
104	6.5
105	4.75
106	8.80
107	5.47
108	6.75

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางจรัมพร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

ชื่อสกุล สุวรรณวัฒน์
อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนธรรมศาสตร์
คลองหลวงวิทยาคม อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี

ประวัติการศึกษา

2519	ป.กศ. วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
2521	ป.กศ. สูง (ภาษาอังกฤษ) วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
2527	กศ.บ. (การแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2542	กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การสำรวจปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์
คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ
ของ
จรัมพร สุวรรณวัฒน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
มีนาคม 2542

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียน
ธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี ตัวแปรที่ศึกษาจำแนกเป็น 2 ด้าน คือ
ตัวแปรด้านส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ
ตัวแปรด้านส่วนตัวของผู้ปกครอง ได้แก่ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส
ภูมิลำเนาเดิม ลักษณะที่อยู่อาศัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียน
ธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ปีการศึกษา 2541 จำนวน 3,005 คน เครื่องมือที่ใช้
ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามปัญหาของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
คือ t - test และ F - test

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. นักเรียนมัธยมศึกษามีปัญหาในระดับปานกลางในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและ
การศึกษา ปัญหาด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว และปัญหาด้านโรงเรียน
ส่วนปัญหาที่อยู่ในระดับต่ำคือ ด้านการเงิน การงานและความเป็นอยู่ ด้านศีลธรรม จรรยา
และศาสนา ด้านกิจกรรมทางสังคม และนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางอารมณ์ ด้านบ้าน
และครอบครัว ด้านสุขภาพ และพัฒนาตัวร่างกาย
2. นักเรียนชายและหญิงมีปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. นักเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นวัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลาง และวัยรุ่นตอนปลาย มี
ปัญหาไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่มีระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาไม่ต่างกัน
6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
7. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่มีผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
8. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
9. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่มีลักษณะที่พักอาศัยต่างกันมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
10. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่มีบิดามารดามีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีปัญหา
ไม่แตกต่างกัน
11. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่มีบิดามารดามีสถานภาพสมรสต่างกัน มีปัญหา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

A SURVEY OF PROBLEMS OF SECONDARY STUDENTS OF
THAMMASAT KHLONGLUANG WITTAYAKOM SCHOOL
IN CHANGWAT PATHUMTHANI

AN ABSTRACT
BY
JARRUMPORN SUWANWATTANA

Presented in partial fulfillment of the requirements for
Master of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

March 1999

The purpose of this research was to investigate the problems of secondary school students of Thammasat Klongluang Wittayakhom School in Changwat Pathumthani. The study also determine the comparability of problems held by students in regard to students' personal data : genders, age, educational levels, and academic achievement, and the parents' personal data : educational levels, occupation, income, marital status, birthplaces, and types of residence. The subjects were 3,005 secondary school students of Thammasat Klongluang Wittayakhom School in the academic year 1998. The research instrument was a student - problem questionnaire. The data were analyzed by t - test and F - test .

The results of the study were as follows :

1. The students' problems of future vocational and educational dimension, personal - psychological adjustment dimension , and school dimension were average while the following dimensions were low : money, work, and living dimension, morals and religion dimension, social and recreational activities dimension, social - psychological reaction dimension, home and family dimension, and health and physical development dimension .
2. Statistically significant differences in the students' problems were found when grouped according to the students' genders at .001 level.
3. No significant differences in problems existed when grouped according to the students' age levels : early adolescent, middle adolescent, and late adolescent.
4. Significant differences in the students problem were found when grouped according to their educational levels at .001 level.
5. No significant differences existed when grouped according to the students' academic achievement levels.
6. Significant differences in the students' problems were found when grouped according to their parents' educational levels at .01 level.
7. Significant differences in the students' problems were found when grouped according to their parents' occupations at .001 level.
8. Significant differences in the students' problems were found when grouped according to their parents' income levels at .001 level.
9. Significant differences in the students' problems were found when grouped according to their parents' marital status at .001 level.

10. No significant differences existed when grouped according to their parents' birthplaces.

11. Significant differences in the students' problems were found when grouped according to their types of residence at .01 level.